విద్యార్థి వెలుగు

Volume VIII - Issue VII - July 2025

అతిథి సంపాదకీయం

నిరీక్షణతో జీవించాలి

జీవితం ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండదు. ఎన్నో ఒడిదుడుకులు, కష్టాలు, సవాళ్లతో నిండి ఉంటుంది. కొన్నిసార్లు, చీకటి కమ్ముకున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. అటువంటి పరిస్థితుల్లో నిరీక్షణను ఏమాత్రం వీడకూడదు. అదే మనల్ని ముందుకు నడిపిస్తుంది, గమ్యాన్ని చేరుకునేలా చేస్తుంది.

బైబిల్లోని యోసేపు జీవితం మనకు ఒక గొప్ప ఉదాహరణ. చిన్న వయసులోనే ఎన్నో కష్టాలు, అవమానాలు ఎదురైనా, దేవునిపై తన నిరీక్షణను మాత్రం యోసేపు కోల్పోలేదు. సొంత అన్నలే అతన్ని ద్వేషించి, బానిసగా అమ్మేసినా, చెరసాలలో మగ్గినా, తన విశ్వాసాన్ని విడనాడలేదు. “దేవుడు నన్ను ఎన్నటికీ విడిచిపెట్టడు” అనే నిరీక్షణతో జీవించాడు. చివరికి దేవుడు అతనిని ఐగుప్తు దేశానికి అధిపతిగా చేసి ఉన్నత స్థానంలో నిలబెట్టాడు. ఐగుప్తు దేశాన్ని, దూర దేశంలో ఉన్న తన కుటుంబాన్ని సైతం కరువు నుండి రక్షించాడు.

మన జీవితాల్లో కూడా కష్టాలు, నష్టాలు, బాధలు ఎదురవుతాయి. కొన్నిసార్లు పరిస్థితులు మనకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. అటువంటి సమయంలో నిరీక్షణను కోల్పోకుండా ఉండటం చాలా ముఖ్యం. ఎందుకంటే నిరీక్షణ అనేది ఒక కాంతివంతమైన భవిష్యత్తును చూడటానికి సహాయపడుతుంది. మనపట్ల దేవుని ఉద్దేశాలు, ప్రణాళికలు నిజం చేసుకోవడానికి ప్రోత్సహిస్తుంది.

రోమా 12:12లో ఇలా వ్రాయబడి ఉంది: “నిరీక్షణగలవారై సంతోషించుచు, శ్రమయందు ఓర్పు గలవారై, ప్రార్థనయందు పట్టుదల కలిగియుండుడి.” ఈ మాటలు మనకు ఒక గొప్ప సందేశాన్ని ఇస్తున్నాయి. నిరీక్షణతో సంతోషంగా ఉండాలని, కష్టాలలో ఓపికగా ఉండాలని, ప్రార్థనలో పట్టుదల కలిగి ఉండాలని చెబుతున్నాయి. కాబట్టి, మన నిరీక్షణకు ఆధారం యేసుక్రీస్తు అని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ఆయన మనల్ని ఎన్నటికీ విడిచిపెట్టడు. ఆయన మనకు తోడుగా ఉంటాడు.

కీర్తనల గ్రంథం 42:5లో దావీదు మహారాజు తన మనస్సుతో ఇలా అంటున్నాడు: “నా ప్రాణమా, నీవు ఏల క్రుంగియున్నావు? నాలో నీవేల తొందర పడుచున్నావు? దేవునియందు నిరీక్షణ యుంచుము. ఆయనే నా రక్షణకర్త అనియు నా దేవుడనియు చెప్పుకొనుచు ఇంకను నేను ఆయనను స్తుతించెదను.” దావీదు తన కష్టకాలంలో దేవునిపై నిరీక్షణ ఉంచాడు. దేవుడు ఆయనను రక్షించాడు. మన జీవితాల్లో కూడా కష్టాలు వచ్చినప్పుడు దేవునిపై నిరీక్షణ ఉంచాలి. ఆయన మనల్ని ఆదుకుంటాడు.

నిరీక్షణ అంటే కేవలం ఆశతో ఎదురు చూడటం మాత్రమే కాదు, దేవుని వాగ్దానాలపై నమ్మకం ఉంచడం. దేవుడు మనకు మంచి భవిష్యత్తును ఇస్తాడని నమ్మడం. క్రీస్తుయేసునందు మనకు నిత్యజీవం ఉందని విశ్వసించడం. నిరీక్షణ మన జీవితాలకు ఒక బలమైన పునాది.

నిరీక్షణ ఉంటే మనం ఏదైనా సాధించగలం. అసాధ్యమైన వాటిని సుసాధ్యం చేయగలం. అమెరికన్ రచయిత్రి హెలెన్ కెల్లర్ చెప్పినట్లు, “నిరీక్షణ అనేది చూడలేని వాటిని చూస్తుంది, అందని వాటిని గ్రహిస్తుంది, నమ్మశక్యంకాని వాటిని సాధిస్తుంది.” కాబట్టి, మన జీవితాల్లో నిరీక్షణను కలిగి ఉందాం. మన నిరీక్షణకు ఆధారం యేసుక్రీస్తే అని గుర్తుంచుకుందాం.

– కె. జాన్ భూషణం

విద్యార్థి వెలుగు

Vol. VIII - Issue VII - July 2025
UESI PUBLICATION TRUST - TELANGANA BRANCH

EDITORIAL BOARD
Editor and Publisher:
Mr. Dasari Rajesh, Hyderabad
Managing Editor:
Mr. K. John Bhushanam, Cyberabad
UESI PT TG Branch Sec.:
Mr.V Rajendra Prasad, Hyderabad
Members:
Mr. S. Jayaraju, Hyderabad
Mr. Raja Sekhar Addanki, Cyberabad
Mrs. V. Lilly Thedora, Hyderabad
Dr. Yerranna Boggula, Medchal Malkajgiri
Mrs. B.Lily Agnes, Mancherial
Dr. S. John Sukumar, Nizamabad
Ms. U. Catherine Chelsea, Hyderabad

CONTACT DETAILS
The Editor, Vidyarthi Velugu
UESI Publication Trust - Telangana Branch
H. No: 6 - 68/36, Jangampet Village,
Jinnaram Mandal, Sangareddy District, Pin-502319
Ph: 9491595765
Email: editorvv2018@gmail.com

SCAN THE QR CODE TO SUBSCRIBE VIDYARTHI VELUGU MAGAZINE

SCAN ME

Annual (Hard+Soft copy)
Students -150/-
Graduates - 300/-
For 3 Years (Hard+Soft copy)
Students - 450/-
Graduates - 900/-
Life (10 Years - Hard+Soft copy)
Students & Graduates - 2000/-
Overseas (10 Years - Soft copy)
Students & Graduates - 2000/-

Publication Trust Account

Name	- UESI PUBLICATION TRUST
Bank	- Canara Bank
A/C No	- **0624101037187**
Branch	- Pragathinagar
IFSC code	- CNRB0004173

Kindly inform the office after depositing amount.
Ph. **8985482388**

Please furnish the following details

Address, Pincode, Phone Number, Mail Id, Payment Transaction Details

THEMES:
Aug - Living as a Light
Sep - Grow in Character

Please send your writeups on or before **10th of every month** to editorvv2018@gmail.com

పాఠకుల స్పందన ...

ప్రియమైన విద్యార్థి వెలుగు పాఠకులకు మనవి. ప్రతినెల వివిలో వచ్చే ఆర్టికల్స్ మీద మీ సూచనలను, నేర్చుకున్న విషయాలు **పాఠకుల స్పందన ...** కు editorvv2018@gmail.com లేక 9491595765 (వాట్సాప్) ద్వారా పంపించగలరు.

విషయ సూచిక

నిరీక్షణతో జీవించడం	4
కష్టసమయాలలో నిరీక్షణను పెంపొందించుకోవడం	7
పుచ్చుకొనుటకంటే ఇవ్వడం గొప్పది	10
దేవుని ఆధీనంలోని కుటుంబం	16
బెరయ సంఘం	21
సర్ ఆర్థర్ కాటన్	24
స్వరము యాకోబు స్వరమే కానీ చేతులు ఏశావు చేతులే	30

విజ్ఞప్తి

ప్రియమైన విద్యార్థి వెలుగు పాఠకులకు రక్షకుడు, ప్రభువునైన యేసుక్రీస్తు నామములో శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తూ ఈ క్రింది విషయాలు గమనించాలని కోరుతున్నాము.

1. అడ్రస్ మారినా, మ్యాగజైన్ రాకపోయినా, నూతన సబ్‌స్క్రిప్షన్, రెన్యువల్ కొరకు ఆఫీస్ స్టాఫ్ బ్రదర్ డి.సాయి కుమార్ (79933 97630) ను సంప్రదించగలరు.
2. విద్యార్థి వెలుగు పోస్టల్ అవాంతరాలు లేకుండునట్లు, అందరూ చదివి ఆత్మీయ మేలు పొందేటట్లు భారంగా ప్రార్థించండి, ప్రోత్సహించండి.

ప్రతి నెల ప్రార్థనాంశాలు **10**వ తారీఖు లోపల ఇ.యు, ఇ.జి.యఫ్‌కు చెందిన ప్రాముఖ్యమైన రెండు స్తుతి మరియు రెండు ప్రార్థనాంశాలను మాత్రమే వివి ప్రేయర్ పాయింట్స్ లింక్ ద్వారా పంపించగలరు. రచనపై ఆసక్తి కలిగిన వారు తమ వ్యాసములు, కథలు, కవితలు editorvv2018@gmail.com కు పంపించగలరు.

- విద్యార్థి వెలుగు ఎడిటోరియల్ బోర్డ్

కవర్ స్టోరీ

నిరీక్షణతో జీవించడం

బలమైన భవిష్యత్తుకు పునాది

నిరీక్షణ అనేది మనం లోకాన్ని చూసే విధానాన్ని, మన కష్టాలను ఎదుర్కొనే తీరును, ప్రతిరోజు జీవించే విధానాన్ని బలమైన శక్తిగా మారుస్తుంది. క్రైస్తవ సందర్భంలో, నిరీక్షణ అనేది కేవలం కోరికతో కూడిన ఆలోచన లేదా మంచి విషయాలు జరుగుతాయనే ఒక అస్పష్టమైన ఆశ కాదు. ఇది దేవుని స్థిరమైన స్వభావం, ఆయన లేఖనాలలో చేసిన వాగ్దానాలపై ఆధారపడిన ఒక దృఢమైన ఆశ. నిరీక్షణతో జీవించడం అంటే, ముఖ్యంగా జీవితం అనిశ్చితంగా లేదా కష్టంగా మారినప్పుడు, మన హృదయాలను దేవుని నమ్మకత్వంపై స్థిరపరచుకోవడమే.

క్రైస్తవ నిరీక్షణ: అర్థం, ప్రాముఖ్యత

క్రైస్తవ నిరీక్షణ అనేది దేవుడు తాను చెప్పిన విధంగా ఉన్నాడు మరియు తాను వాగ్దానం చేసిన దానిని నెరవేరుస్తాడనే ఒక బలమైన నమ్మకం. ఇది యేసుక్రీస్తు పునరుత్థానంలో పాతుకొని ఉంది, ఇది దేవుని శక్తికి, ప్రేమకు అంతిమ నిదర్శనం. పరిస్థితులపై ఆధారపడే సానుకూల దృక్పథం వలె కాకుండా, క్రైస్తవ నిరీక్షణ సవాళ్ళలో కూడా వికసిస్తుంది. ఇది శ్రమలను భరించడానికి ధైర్యాన్ని, బాధలో ఆనందాన్ని, అసాధారణ పరిస్థితులలో శాంతిని ఇస్తుంది.

బైబిలు నిరీక్షణను ఒక ఆధ్యాత్మిక కోటగా

వర్ణిస్తుంది. హెబ్రీ 6:19 ఇలా చెబుతుంది, "ఈ నిరీక్షణ మన ఆత్మకు లంగరు వలె స్థిరముగాను, నిశ్చలముగాను ఉన్నది." ఒక లంగరు తుఫానులో ఓడను సురక్షితంగా పట్టుకున్నట్లే, జీవితం కఠినంగా ఉన్నప్పుడు నిరీక్షణ మన విశ్వాసాన్ని బలంగా కాపాడుతుంది.

దేవుని విశ్వసనీయత, వాగ్దానాలకు బైబిలు ఉదాహరణలు

బైబిలు దేవుని స్థిరమైన విశ్వసనీయతను ప్రదర్శించే కథలతో నిండి ఉంది. తరచుగా విశ్వాసులకు తండ్రి అని పిలువబడే అబ్రాహాము ఒక పరిపూర్ణ ఉదాహరణ. అతని వృద్ధాప్యంలో, సంతానం లేకుండా ఉన్నప్పుడు కూడా నక్షత్రాల వలె లెక్కలేనంతమంది సంతానాన్ని దేవుడు అతనికి వాగ్దానం చేశాడు. రోమా 4:18 ఇలా చెబుతుంది, "నిరీక్షణ లేని స్థితిలో, నిరీక్షణతో అబ్రాహాము నమ్మెను...." దేవుడు తన వాగ్దానాన్ని ఇస్సాకు పుట్టుక ద్వారా నెరవేర్చాడు.

మరొక శక్తివంతమైన ఉదాహరణ ఇశ్రాయేలీయుల కథ. వారు ఐగుప్తులో 400 సంవత్సరాలు అణచివేయ బడినప్పటికీ, వారిని విడిపించాలన్న తన వాగ్దానాన్ని దేవుడు మర్చిపోలేదు. మోషే ద్వారా, ఆయన వారిని అద్భుతాలతో బయటికి తీసుకువచ్చి, అరణ్యం గుండా నడిపించి, అంతిమంగా వాగ్దాన భూమిలోకి ప్రవేశపెట్టాడు. దేవుని వాగ్దానాలు నెరవేరడానికి సమయం పట్టవచ్చు కానీ అవి ఎల్లప్పుడూ నెరవేరుతాయని వారి అనుభవం మనకు గుర్తుచేస్తుంది.

అన్నింటికంటే గొప్ప వాగ్దానం యేసు రాకడ. ఆయన పుట్టుకను వందల సంవత్సరాల ముందే యెషయా ప్రవచించాడు. యేసు ఈ వాగ్దానాన్ని నెరవేర్చి, విశ్వసించే వారందరికీ రక్షణను మరియు నిత్యజీవపు నిరీక్షణను అందించాడు. ఆయనలో, దేవుని ప్రతి వాగ్దానం 'అవును' మరియు 'ఆమెన్' అని ఉంది (2 కొరింథీ 1:20).

దేవుని స్వభావం: మన నిరీక్షణకు అచంచలమైన మూలం

దేవుడు ఎవరో అర్థం చేసుకోవడం మన నిరీక్షణను పెంచుతుంది. దేవుడు నమ్మకస్థుడు, దయగలవాడు, ప్రేమగలవాడు, మరియు సార్వభౌముడు. ఆయన మారడు, ఆయన వాక్యం సత్యం. సంఖ్యా 23:19 మనకు ఇలా భరోసా ఇస్తుంది, "దేవుడు మనుష్యుడైనట్టు అబద్ధం చెప్పడు... ఆయన చెప్పుచు నెరవేర్చక యుండునా? ఆయన వాగ్దానం చేసి నెరవేర్చక యుండునా?" మనం ఆయన స్వభావాన్ని ఎరిగి నప్పుడు, పరిస్థితులుకు మనకు అర్థం కానప్పటికీ ఆయన వాగ్దానాలను మనం విశ్వసించగలం.

అంతేకాకుండా, దేవుడు నలిగిన హృదయులకు, ఆయనను ఆశ్రయించే వారికి సమీపంగా ఉంటాడు. కీర్తనలు 33:18 ఇలా చెబుతుంది, "తమను ఆశ్రయించువారిని, తమ కృపకై నిరీక్షించువారిని యెహోవా కన్నులార కనిపెట్టు చున్నాడు." ఆయన సన్నిధి మనకు ధైర్యాన్ని, మనం ఎప్పుడూ ఒంటరిగా లేమనే భరోసాను ఇస్తుంది.

లోకసంబంధమైన నిరీక్షణ వర్సెస్ క్రైస్తవ నిరీక్షణ

లోకసంబంధమైన నిరీక్షణ సాధారణంగా యాదృచ్ఛికం, అదృష్టం లేదా మానవ ప్రయత్నంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అది "పరిస్థితులు మెరుగు పడతాయని ఆశిస్తున్నాను" అని చెప్పవచ్చు, కానీ దానికి ఎటువంటి బలమైన ఆధారం లేదు. ఇది పెళుసైనది, బలహీనమైనది మరియు వైఫల్యం ద్వారా సులభంగా నాశనం కావచ్చు. మరోవైపు, క్రైస్తవ నిరీక్షణ దేవుని వాక్యం యొక్క శాశ్వత సత్యంపై నిర్మించబడింది. అది మనం చూసే దానిపై కాకుండా, మనం నమ్మే దానిపై ఆధారపడి

నిరీక్షణతో జీవించడం అంటే దేవుని వాగ్దానాలు, విశ్వసనీయత యొక్క దృఢమైన పునాదిపై మన జీవితాలను నిర్మించుకోవడమే.

ఉంటుంది. రోమా 8:24-25 ఇలా చెబుతుంది, "కనబడిన నిరీక్షణ నిరీక్షణయే కాదు... అయితే మనము చూడని దాని కొరకు నిరీక్షించిన యెడల, దాని కొరకు ఓపికతో కనిపెట్టెదము."

క్రైస్తవ నిరీక్షణ సత్యాన్ని తిరస్కరించదు; అది దేవుడు మన వాస్తవికత కంటే గొప్పవాడని అది ప్రకటిస్తుంది. అది మన కన్నులను పైకెత్తి, క్షణికమైన వాటిని దాటి, శాశ్వతమైన వాటిపై నిలబెడుతుంది.

కష్టకాలంలో దేవుని వాగ్దానాలను నమ్మడం

జీవితం కష్టాలను తెస్తుంది - నష్టం, అనారోగ్యం, ఎదురుదెబ్బలు - కానీ క్రైస్తవ నిరీక్షణ వాటి మధ్యలో దేవుడిని నమ్మమని మనలను పిలుస్తుంది. మనం కలత చెందినప్పుడు లేదా కృంగిపోయినట్లుగా భావించి నప్పుడు, మనం యిర్మీయా 29:11ని గుర్తుచేసుకోవచ్చు: "నేను మిమ్మునుగూర్చి ఉద్దేశించిన సంగతులను నేనెరుగుదును, రాబోవు కాల మందు మీకు నిరీక్షణకలుగునట్లుగా అవి సమాధానకర మైన ఉద్దేశములేగాని హానికరమైనవి కావు" అని ప్రభువు సెలవిస్తున్నాడు.

కనిపెట్టుట లేదా బాధపడే దశలలో, మన కథ ఇంకా ముగియలేదని నిరీక్షణ మనలో రేకెత్తిస్తుంది. రాత్రి తర్వాత ఉదయం వలె, దేవుని విమోచన వస్తుంది. విలాప 3:21-23 ఇలా ప్రకటిస్తుంది, "నేను దీని జ్ఞాపకము చేసికొనగా నాకు ఆశ పుట్టుచున్నది. యెహోవా కృపగలవాడు ఆయన వాత్సల్యత యెడతెగక నిలుచునది గనుక మనము నిర్మూలము కాకున్నవారము. అనుదినము నూతనముగా ఆయనకు వాత్సల్యత పుట్టు చున్నది నీవు ఎంతైన నమ్మదగినవాడవు."

ముగింపు

నిరీక్షణతో జీవించడం అంటే దేవుని వాగ్దానాలు, విశ్వసనీయత యొక్క దృఢమైన పునాదిపై మన జీవితాలను నిర్మించుకోవడమే. క్రైస్తవ నిరీక్షణ బాధను విస్మరించదు లేదా ప్రతిదీ పరిపూర్ణంగా ఉందని నటించదు - అది దేవుని శాశ్వత సత్యం యొక్క లెన్స్ ద్వారా వాస్తవికతను చూస్తుంది. మనం ఆయన స్వభావాన్ని విశ్వసించినప్పుడు, ఆయన వాగ్దానాలను గుర్తు చేసుకున్నప్పుడు, ఆయన సన్నిధిలో విశ్రాంతి తీసుకున్నప్పుడు, మనం స్థిరమైన, శాశ్వతమైన, జీవమునిచ్చే నిరీక్షణను కనుగొంటాం.

మనము నిత్యము ఈ నిరీక్షణలో జీవించడానికి, ఒకరినొకరు ప్రోత్సహించుకోవడానికి మరియు మన దేవుడు నిన్న, నేడు, ఎల్లప్పుడూ నమ్మకమైనవాడన్న సత్యాన్ని గట్టిగా పట్టుకోవడానికి తీర్మానించుకుందాం.

- డా. పి. డాలీ దయాన

వీరు కారుణ్య ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీ అండ్ సైన్సెస్, కోయంబత్తూర్, తమిళనాడులో పనిచేస్తున్నారు.

కష్ట సమయాలలో నిరీక్షణను పెంపొందించుకోవడం

మానవ జీవితం ఎన్నో ఎత్తుపల్లాలతో నిండి ఉంటుంది. కష్టాలు, శ్రమలు, అనారోగ్యాలు, ఆర్థిక ఇబ్బందులు అనేవి సముద్రపు అలల వలె మన జీవిత తీరాన్ని నిరంతరం తాకుతూనే ఉంటాయి. అలలు లేని సముద్రాన్ని ఎలా ఊహించలేమో, కష్టాలు లేని జీవితాన్ని కూడా ఊహించలేము. అయితే, ఈ కష్టాల తుఫానులో చిక్కుకున్నప్పుడు మనల్ని నిలబెట్టేది, ముందుకు నడిపించేది ఒక్కటే అదే నిరీక్షణ.

క్రైస్తవ నిరీక్షణ యొక్క పునాది

క్రైస్తవ్యానికి ఉన్న నిరీక్షణ చాలా గొప్పది, బలమైనది. ఎందుకంటే, విశ్వాసులు కేవలం బ్రతకడం కోసం జీవించరు కాని నిరీక్షణతో బ్రతుకుతారు. ఈ నిరీక్షణ ఘనమైన దేవునిపై, ఆయన గతంలో మన పట్ల చేసిన మేలులపై, మరియు భవిష్యత్తులో చేయబోయే గొప్ప కార్యాలపై ఆధారపడి ఉంది. మనకు ఒక సర్వాధికారి అయిన దేవుడు ఉన్నాడనే భరోసానే మనకు కొండంత ధైర్యాన్ని ఇస్తుంది. అపొస్తలుడైన పౌలు చెప్పినట్లు, "మనం నిరీక్షణ కలిగినవారమై రక్షింపబడితిమి." మన పాపములను దేవుడు మాత్రమే క్షమించగలడనే గొప్ప విశ్వాసముతో, నిరీక్షణతో పశ్చాత్తాపపడి రక్షణ పొందాము. అంతే కాదు, ఈ నిరీక్షణ మనకు నిత్యజీవాన్ని కూడా వాగ్దానం చేస్తుంది. మన రక్షణ కొరకు తన ప్రాణాన్నే అర్పించిన దేవుడు, మనం నిరీక్షణతో జీవించడానికి సహాయం చేయకుండా ఉంటాడా? నిశ్చయంగా చేస్తాడు.

శ్రమల వాస్తవికత

జీవితంలో ఒడిదుడుకులు, కష్టాలు ఎదురైనప్పుడు చాలామంది విశ్వాసం సన్నగిల్లి దేవునికి

దూరమవుతారు. సులువుగా దేవుని నిందించి, ప్రశ్నించి, ఆయన నుండి వైదొలగిపోతున్నారు. ఇది చాలా విచారకరం. గొప్ప దేవుని కలిగి ఉండి కూడా, ఆయన మహోన్నత శక్తిని మరచి, ఆధారం లేని వారిగా, నిరీక్షణ కోల్పోయిన వారిగా బ్రతుకుతున్నారు.

అయితే, మనం ఒక విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. సముద్రానికి అలలు ఎలాగో, మన జీవితానికి కష్టాలు కూడా అలానే. ఈ కష్టాల అలలు మన విశ్వాసాన్ని పరీక్షించడానికి వస్తాయి. ఆ కష్ట సమయాలలోనే మనం దేవునిపై మరింతగా ఆధారపడటం నేర్చుకుంటాం. మన విశ్వాసం పరీక్షింపబడినప్పుడు, అది మనలో ఓర్పును, ఆ ఓర్పు పరిపూర్ణతను కలుగజేసి, నిరీక్షణ వైపు మనల్ని నడిపిస్తుంది. నిరీక్షణ అంటే గుడ్డి నమ్మకం కాదు; అది దేవునిపై నమ్మకముతో కూడిన ఒక క్రియాశీలకమైన పని.

అపవాది గురి ఎప్పుడూ ఒకటే

విశ్వాసిని విశ్వాసంలో నుండి బయటకు లాగడం. ఇందుకోసం వాడు ఎన్నో రకాల బాణాలను ప్రయోగిస్తాడు. ఉదాహరణకు, ధనాకర్షణ. సులువుగా ధనం సంపాదించాలనే ఆశను కల్పించి, సైబర్ నేరాల వంటి ఉచ్చులలో పడేసి, విశ్వాసులను దేవునికి దూరం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. దేవుడు వారికి సరిపడ ధనాన్ని అనుగ్రహిస్తున్నప్పటికీ, అత్యాశతో స్కీమ్స్‌లో డబ్బును పెట్టి లక్షలు నష్టపోయిన ఎంతో మంది గ్రాడ్యుయేట్లు, విద్యార్థులు నిరీక్షణ లేక నిరాశ నిస్పృహలలో కూరుకుపోతున్నారు. విశ్వాసంలో నుండి బయటకు వచ్చి దేవుడు లేకుండా, దేవుని పని చేయలేక చాలామంది సతమతమవుతున్నారు.

యోబు: నిరీక్షణకు నిలువుటద్దం

నిరీక్షణ గురించి మాట్లాడినప్పుడు, యోబు జీవితాన్ని మించిన ఉదాహరణ మరొకటి ఉండదు. తనకున్న సమస్తాన్నీ కోల్పోయాడు, కన్న బిడ్డలను పోగొట్టుకున్నాడు, భరించలేని శారీరక బాధ అనుభవించాడు, కట్టుకున్న భార్య నిందించి, దూషించింది, ప్రాణ స్నేహితులు ప్రశ్నించి అనుమానించారు. యోబు అనుభవించిన కష్టాలు, శ్రమలు ఎవరు అనుభవించి ఉండరు. ఇన్ని శ్రమలు చుట్టుముట్టి ఊపిరాడనీయక నట్టేట ముంచినా, యోబు ఎక్కడా దేవుని దూషించ లేదు, పాపం చేయలేదు.

అతని నిరీక్షణ ఎంత గొప్పదంటే, “ఆయన నన్ను చంపినను నేను ఆయన కొరకు కనిపెట్టుకొని యుందును” (యోబు 13:15) అని పలికాడు. యోబు భార్య మాత్రం, “దేవుని దూషించి మరణము కమ్ము” (యోబు 2:9) అని సలహా ఇచ్చింది. ఇక్కడే మనకు నిజమైన విశ్వాసానికి, బలహీనమైన విశ్వాసానికి మధ్య ఉన్న తేడా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. యోబు ఆత్మీయంగా బలంగా ఉన్నాడు కాబట్టే ఆ తుఫానును తట్టుకో గలిగాడు. కష్టాలు వచ్చినప్పుడు మన విశ్వాసం దేవునిపై ఎంత బలంగా ఉందో బయటపడుతుంది. దేవుడు ఏది చేసినా తన చిత్తానుసారంగా, మన మంచికే చేస్తాడన్న సత్యం యోబుకు తెలుసు. ఈ అవగాహనే కష్టాలలో మనల్ని నిలబెడుతుంది.

విశ్వాసమే మన నిరీక్షణకు పునాది

యేసుప్రభువు ఇలా అన్నారు, “నమ్ముట నీ వలననైతే, నమ్మువానికి సమస్తమును సాధ్యమే” (మార్కు 9:23). విశ్వాసం అనేది నిరీక్షణకు పునాది. యోబు దేవునిని నమ్మాడు, కానీ అతని భార్య నమ్మలేదు. పరిస్థితులు తారుమారైనప్పుడు కూడా దేవుని యందు విశ్వాసముంచడమే నిజమైన విశ్వాసం. ఆ తరువాత, దేవుడు యోబును రెండంతలుగా ఎలా ఆశీర్వదించాడో మనందరికీ తెలుసు.

మన విశ్వాసం కూడా ఒక్కొక్కసారి పరీక్షింపబడు తుంది. ఆ పరీక్ష మనకు ఎన్నో పాఠాలు నేర్పిస్తుంది. యాకోబు పత్రికలో ఇలా వ్రాయబడింది: “నా

సహోదరులారా, మీ విశ్వాసమునకు కలుగు పరీక్ష ఓర్పును పుట్టించునని యెరిగి, మీరు నానా విధములైన శోధనలలో పడునప్పుడు, అది మహానందమని యెంచుకొనుడి. మీరు సంపూర్ణులును, ఏ విషయము లోనైనను కొదువలేని వారునై యుండునట్లు ఓర్పు తన క్రియను కొనసాగింపనీయుడి" (యాకోబు 1:2-4).

విశ్వాసంలో ఎదిగేవాళ్ళు కష్ట సమయంలో, 'నేను ఈ పరిస్థితి నుండి ఎలా బయటపడగలను?' అని మాత్రమే కాక, 'నేను ఈ పరిస్థితి ద్వారా ఏమి నేర్చుకోవచ్చు?' అని కూడా ఆలోచిస్తారు. దేవుడు తన పరిపూర్ణమైన ప్రణాళికను తన మార్గంలో, తన సమయానుసారంగా నెరవేరుస్తున్నాడనే నమ్మకంతో జీవించడమే విశ్వాసం.

వ్యక్తిగత సాక్ష్యం

నా జీవితంలో జరిగిన ఒక సంఘటనను మీతో పంచుకోవాలనుకుంటున్నాను. కోవిడ్-19 లాక్‌డౌన్ సమయంలో, ఎక్కడ చూసినా మరణవార్తలు, భయానక వాతావరణం. ఆ సమయంలో ఒకరోజు హఠాత్తుగా నేను పనిచేస్తున్న కళాశాల నుండి కాల్ వచ్చింది. నన్ను ఉద్యోగంలో నుండి తీసివేశామని, లాక్‌డౌన్ తర్వాత రావద్దని చెప్పారు. ఆ క్షణం నా కాళ్ళ కింద భూమి కంపించినట్లు అనిపించింది. ఏమి చేయాలో అర్థం కాలేదు, నిరాశ నన్ను ఆవరించింది. "ప్రభువా, నేను ఏమి చేయగలను? ఎలా బ్రతకగలను?" అని దేవుని ప్రశ్నించడం మొదలుపెట్టాను. నా నిరీక్షణ నెమ్మదిగా సన్నగిల్లుతోంది.

అప్పుడు మోకాళ్లపై ఉండి ప్రార్థించాను. దేవుడు తన వాక్యంతో నాతో మాట్లాడాడు. "వారు కష్టకాల మందు యెహోవాకు మొఱ్ఱపెట్టిరి, ఆయన వారి ఆపదలలోనుండి వారిని విడిపించెను. వారొక నివాస పురము చేరునట్లు చక్కనిత్రోవను ఆయన వారిని నడిపించెను" (కీర్తనలు 107:6-7). ఆ వాక్యం నాకు కొత్త నిరీక్షణను ఇచ్చింది. ఆశ్చర్యకరంగా, కొంత కాలానికే దేవుడు నా జీవితంలో అద్భుతం చేసి, నేను అదే ఉద్యోగంలో తిరిగి చేరేలా సహాయం చేశాడు.

ముగింపు

కీర్తనకారుడు దావీదు తన జీవితంలో ఎన్నో కష్టాలను ఎదుర్కొన్నప్పుడు తన ప్రాణంతో ఇలా అంటున్నాడు: "నా ప్రాణమా, నీవేల క్రుంగి యున్నావు? నాలో నీవేల తొందరపడుచున్నావు? దేవునియందు నిరీక్షణ యుంచుము, ఆయనే నా రక్షణకర్త, నా దేవుడు. ఇంకను నేనాయనను స్తుతించెదను" (కీర్తనలు 42:5, 11; 43:5). ఈ మాటలు మనకు ఎంతగానో ధైర్యాన్నిస్తాయి.

మనం మన భారాలను మనమే మోయాలని ప్రయత్నిస్తాం. ద్వేషం, ఆగ్రహం, అసూయ వంటి భారాలు మన ఆత్మీయ జీవితంలో ముందుకు సాగకుండా అడ్డుకుంటాయి. అయితే, మనం ఆ భారాలన్నిటినీ దేవునికి అప్పగించి, ఆయనతో సంబంధం కలిగి ఉన్నంత వరకు మన నిరీక్షణను ఎప్పటికీ కోల్పోం. కష్టాలు మనల్ని బలహీనపరచ డానికి కాదు, మనల్ని బలపరచ డానికే వస్తాయని గుర్తుంచుకుందాం.

అన్వయింపు

1. మీ విశ్వాసం పరీక్షింపబడినప్పుడు మీరు ఎలా ప్రవర్తిస్తున్నారు? మీ సమస్యలను దేవుని పాదాల చెంత పెడుతున్నారా లేక మీరే మోస్తున్నారా?
2. శ్రమలు, కష్టాల మధ్యలో కూడా దేవుడు మీకు సహాయం చేయగలడని, ఆయన ప్రణాళికలో ఇదొక భాగమని మీరు విశ్వసిస్తున్నారా?
3. మీ జీవితంలో నిరీక్షణ సన్నగిల్లుతు న్నప్పుడు, దేవుని వాక్యంద్వారా, ప్రార్థన ద్వారా ఆయనలో మీ నిరీక్షణను ఎలా పునరుద్ధరించు కుంటారు?

- డా॥ వెంకటపతి
జీడిమెట్ల జోన్, హైదరాబాద్

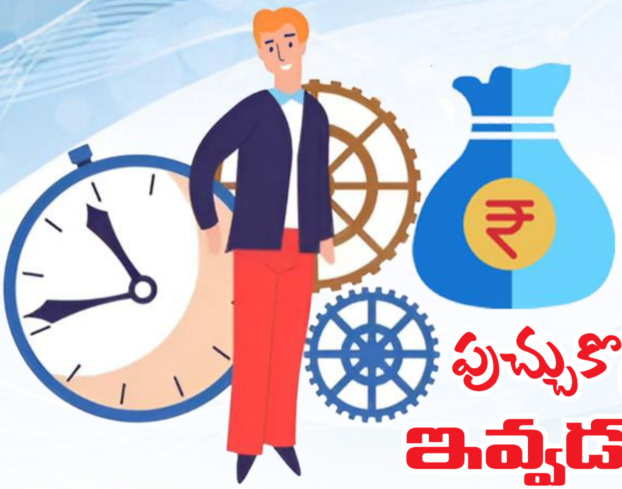

పుచ్చుకొనుట కంటే ఇవ్వడం గొప్పది

మానవ సహజ స్వభావం పొందడం, సంపాదించడం వైపే మొగ్గు చూపుతుంది తప్ప, ఇవ్వడం, కోల్పోవడం వైపు కాదు. విశ్వాసులలో కూడా ఈ లక్షణం తరచుగా కనిపిస్తుంది, ముఖ్యంగా ఇవ్వడానికి వచ్చినప్పుడు. తమ చుట్టూ అవసరత ఉన్నప్పటికీ, ప్రజలు ఎల్లప్పుడూ పొందాలని కోరుకుంటారు తప్ప, ఇవ్వడానికి ఆసక్తి చూపరు.

అయితే, బైబిల్ ఇవ్వడం అనే అంశంపై విభిన్నమైన దృక్పథాన్ని అందిస్తుంది. దేవుడు తన కృపతో పాపులైన మానవులను ప్రేమించి, మానవాళి రక్షణ కొరకు తన ఏకైక కుమారుడిని అర్పించాడు (యోహాను 3:16). తండ్రి యొక్క ఈ దాన గుణాన్ని అర్థం చేసుకున్న కుమారుడైన యేసు క్రీస్తు, తండ్రి ప్రణాళికకు లోబడి, మానవాళి రక్షణ కొరకు సిలువపై మరణాన్ని స్వీకరించడానికి తనను తాను అర్పించుకున్నాడు (యెషయా 53). దేవుడు విశ్వాసులందరిని ప్రభువును అనుసరించి, దేవునికి, ప్రజలకు సేవ చేస్తూ, ఇవ్వడంలో కూడా ఆయనను అనుకరించాలని ఆశిస్తున్నాడు.

ఇవ్వడం గురించి బైబిల్ ఏమి చెబుతుంది?

1. ఇవ్వడానికి బైబిల్ ఆధారాలు

ఇవ్వడం అనేది బైబిల్ అంతటా ప్రస్తావించబడింది. ఇది క్రైస్తవ జీవితంలో ఒక ముఖ్యమైన అంశం. లేఖనాలలో, విశ్వాసులను త్యాగపూరితంగా, విశ్వాసంతో, రహస్యంగా, దేవునిపై, ప్రజలపై ప్రేమతో ఇవ్వమని ప్రోత్సహించారు. ఇవ్వడం అనేది ఆరాధనలో ఒక భాగం, దేవునికి మనస్ఫూర్తిగా చేసే సమర్పణ.

ఎ) బైబిల్లో మొదటిసారిగా ఇవ్వడం గురించి ప్రస్తావించబడిన వృత్తాంతం ఉంది. ఆది 14:18-20లో ఇక్కడ అబ్రహాము, దేవుని యాజకుడైన మెల్కీసెదెకు తన ఆదాయంలో పదవ వంతును ఇచ్చాడు. ఈ ఇవ్వడం ద్వారా, భవిష్యత్ తరాలకు దశమభాగం మరియు దేవునికి కానుకలు అర్పించే విషయంలో ఒక నమూనా లభించింది.

బి) యాకోబు దేవునికి దశమభాగం ఇస్తానని వాగ్దానం చేశాడు. "...నీవు నాకు ఇచ్చేదానిలో

పదియవ వంతును నీకు నిశ్చయముగా ఇచ్చెదను" (ఆది 28:10-22).

సి) పాత నిబంధనలో ఇవ్వడం అనే భావన మోషే ధర్మశాస్త్రం ద్వారా మరింతగా స్థిరపడింది. ఇక్కడ ఇశ్రాయేలీయులు తమ పంటలు, పశువులలో దశమ భాగం (10%) ఇవ్వాలని ఆజ్ఞాపించబడ్డారు (లేవీ 27:30-32). ఇది కేవలం చట్టబద్ధమైన బాధ్యత మాత్రమే కాదు, దేవుని సదుపాయం పట్ల కృతజ్ఞత, గుర్తింపు కూడా. దశమభాగంతో పాటు, ఇశ్రాయేలీయులు దేవునికి అర్పణలు కూడా చేయాలని ఆజ్ఞాపించ బడ్డారు.

డి) క్రొత్త నిబంధన ఇవ్వడం అనే సూత్రాన్ని విస్తరింపజేసింది. యేసు, కొండమీది ప్రసంగంలో సరైన ఉద్దేశ్యాలతో ఇవ్వడం యొక్క ప్రాముఖ్యత గురించి బోధించాడు (మత్తయి 6:3-4). అక్కడ ఆయన గుర్తింపు కోరకుండా రహస్యంగా ఇవ్వామని విశ్వాసులకు సూచించాడు. మార్కు 12లో, యేసు ఒక పేద విధవరాలిని గుర్తించాడు. ఆమె ఎటువంటి అంచనాలు లేకుండా దేవునికి త్యాగపూరితంగా ఇవ్వడంలో గొప్ప ఉదాహరణగా నిలిచింది.

ఇ) పౌలు ఫిలిప్పీయుల ఆర్థిక సహాయానికి తన కృతజ్ఞతను వ్యక్తపరిచాడు. వారు వివిధ సందర్భాలలో సహాయం అందించారు (ఫిలిప్పీ 4:15-16). పౌలు ఇలా వ్రాశాడు, "ఫిలిప్పీయులారా, సువార్తను నేను బోధింప నారంభించి మాసిదోనియలో నుండి వచ్చినప్పుడు, ఇచ్చు విషయములోను, పుచ్చుకొను విషయములోను మీరు తప్ప మరి ఏ సంఘము వారును నాతో పాలివారు కాలేదని మీకే తెలియును. ఏలయనగా థెస్సలొనీకలో కూడ మీరు మాటి మాటికి నా అవసరము తీర్చుటకు సహాయము చేసితిరి" వారి కానుకలు కేవలం ఒక్కసారి ఇచ్చినవి కావు, కానీ సువార్త వ్యాప్తికి నిరంతర మద్దతుగా నిలిచాయి (ఫిలిప్పీ 4:14-20).

ఎఫ్)మాసిదోనియా సంఘాలు ఇవ్వడం ఇతర సంఘాలకు, నేటికీ చాలా మంచి నమూనా మరియు సవాలుగా నిలిచింది. "వారు తమ శక్తి కొలదియు, శక్తికి మించియు, తమంతట తామే ఇచ్చిరి అని నేను సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాను" (2 కొరింథీ 8:1-4).

2. మనం ఏమి ఇవ్వాలని ఆశించబడుతున్నాము?

మనం మన సొంతం కాదు; ప్రభువైన యేసు క్రీస్తు రక్తం ద్వారా మనం కొనబడ్డాం (1 కొరింథీ 6:20).

ఎ) మనం మన శరీరాలను దేవునికి సజీవ యాగముగా అర్పించాలని ఆశించబడు తున్నాం (రోమా 12:1-3).

బి) మన సమయాన్ని దేవునికి ఇవ్వాలని, దానిని దేవుని కొరకు తెలివిగా ఉపయోగించాలని ఆశించబడుతున్నాం (ఎఫెసీ 5:15-16).

సి) మన డబ్బు, బంగారం, సంపదలను దేవునికి ఇవ్వాలని ఆశించబడుతున్నాం (1 కొరింథీ 16:2-4, 2 కొరింథీ 8:2-4).

డి) మన సమయం, తలాంతు, సామర్థ్యాలను దేవునికి ఇవ్వాలని ఆశించబడుతున్నాం (మత్తయి 25:14-30).

ఇ) మనం మన గృహాలను దేవుని పరిచర్యకు, ఆతిథ్యానికి ఉపయోగించాలని ఆశించ బడుతున్నాం (అపో. కార్య. 18:1-4, 24-28; హెబ్రీ 13:2).

కాబట్టి, మనం దేవుడు మనకిచ్చిన జీవితం, శరీరం, సమయం, ఉద్యోగం, డబ్బు, తలాంతులు, సంపద, ఇల్లు మొదలైనవన్నీ ఉపయోగించి దేవునిని ఘనపరచాలి.

3. ఇవ్వడం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?

ఫిలిప్పీయులు ఉదారంగా ఇవ్వడం క్రైస్తవ దాతృత్వానికి, గృహనిర్వాహకత్వంకు ఒక లోతైన ఉదాహరణ. వారి చర్యలు, ఇవ్వడం అనేది దేవునిపై ప్రేమ మరియు విశ్వాసంలో పాతుకు పోయిన క్రైస్తవ జీవితంలో ఒక అంతర్భాగమని

సూచిస్తున్నాయి. ఫిలిప్పీ 4:19లో, పౌలు వారికి ఇలా భరోసా ఇస్తున్నాడు, "కాగా దేవుడు తన ఐశ్వర్యము చొప్పున క్రీస్తుయేసు నందు మహిమలో మీ ప్రతి అవసరమును తీర్చును" ఈ వాగ్దానం, నిస్వార్థంగా ఇచ్చేవారికి, దేవుని సదుపాయాన్ని విశ్వసించేవారికి దేవుడు బహుమానం ఇస్తాడనే నమ్మకాన్ని తెలియజేస్తుంది. కనుక, ఇవ్వడానికి ప్రధాన ఉద్దేశ్యం దేవునికి పట్ల మన కృతజ్ఞత, గృహనిర్వాహకత్వం. మనం దేవుని ప్రేమిస్తున్నాం, దేవునిపై విశ్వాసం కలిగి ఉన్నాం, మరియు బైబిల్ అనుసరించే విశ్వాసులుగా లేఖనాలలో దేవుని సూచనలకు లోబడుతున్నాం కాబట్టి మనం ఇస్తాం.

ఈ క్రింది కొన్ని ఆచరణాత్మక అంశాలు మనకు ఇవ్వడానికి ప్రేరణనిస్తాయి:

ఎ) సువార్త వ్యాప్తికి మరియు అవిశ్వాసులను దేవుని వైపు నడిపించడానికి (ఫిలిప్పీ 1:4–8).

బి) పూర్తికాల సేవకుల (యాజకులు, లేవీయులు) అవసరాల కోసం (ద్వితీ 12:11–19).

సి) చర్చి భవన నిర్మాణానికి (హగ్గయి 1:4–8).

డి) కరువు, ఇతర విపత్తుల సమయంలో విశ్వాసుల అవసరాల కోసం (1 కొరింథీ 16:2–4).

ఇ) చర్చిలలోని పేదలు, విధవరాండ్రు, అనాథల అవసరాల కోసం (మత్తయి 19:21, ద్వితీ 15:11, సామెతలు 19:17).

4. దేవునికి ఎలా ఇవ్వాలి?

దేవుని పట్ల మన ప్రేమ, దేవునితో మన నిబద్ధత మన దృక్పథాన్ని తీర్చిదిద్దుతుంది. డబ్బు, భౌతిక వస్తువులు, జీవనశైలి పట్ల మన వైఖరిని మన జీవిత దృక్పథం ద్వారా రూపొందించబడాలి. నిత్యత్వాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకున్న సరైన వైఖరి దేవుని రాజ్యం విస్తరణకు మరియు ప్రజల అవసరాల కొరకు సంతోషంగా ఇవ్వడానికి మనల్ని అనుమతిస్తుంది. కాబట్టి, దేవునికి క్రమంగా, క్రమపద్ధతిలో ఇచ్చే విషయంలో మనం క్రమశిక్షణతో, అంకితభావంతో, సంకల్పంతో ఉండాలి.

ఈ క్రింది బైబిల్ బోధనలు మనం ఎలా ఇవ్వాలో మనకు మార్గనిర్దేశం చేస్తాయి:

ఎ) మనం క్రమబద్ధంగా ఇవ్వాలి (1 కొరింథీ 16:2).

బి) మనం వ్యక్తిగతంగా, స్వచ్ఛందంగా, మన స్ఫూర్తిగా ఇవ్వాలి (1 కొరింథీ 16:2, లూకా 21:1–4, 1 సమూ 1:28).

సి) మనం సంతోషంగా ఇవ్వాలి మరియు అది దేవుని పరిచర్యకు ఎప్పుడూ భారం కాకూడదు (2 కొరింథీ 9:7).

డి) మనం ఆర్థికంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న కొద్దీ ఇవ్వాలి. అనుపాతంలో, మన ఇవ్వడం పెరగాలి (1 కొరింథీ 16:2).

ఇ) మనం క్రమబద్ధంగా ప్రణాళిక చేసుకోవాలి, ఒక నమూనాను సిద్ధం చేసుకోవాలి మరియు క్రమం తప్పకుండా ఇవ్వడంలో దానిని అనుసరించాలి (1 కొరింథీ 16:2).

ఎఫ్)మనం త్యాగపూరితంగా ఇవ్వాలి, అది మన "జేబుకు కత్తిరింపు" కలిగించే విధంగా ఉండాలి. మనం అలా ఇచ్చినప్పుడు, దేవుని పని పట్ల మన ఆసక్తి, భారం తీరిపోయి, సంతృప్తిగా భావిస్తాం (2 కొరింథీ 8:2, లూకా 21:1–4).

5. ఎక్కడ ఇవ్వాలి?

మలాకీ 3:10లోని దేవుని వాగ్దానం ప్రకారం, అనేక స్థానిక చర్చిల పాస్టర్లు, స్థానిక చర్చి చెందిన ప్రతి సభ్యుడు తమ తమ దశమభాగాలను ఆయా స్థానిక చర్చిలో ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తారు. కొంతమంది సభ్యులు ఇతర మిషన్లు, పారా చర్చి సంస్థల కోసం ఆసక్తితో, భారంతో ఉన్నట్లయితే, వారు తమ దశమభాగం నుండి కాకుండా అదనంగా ఇవ్వాలి. యుఇయస్ఐ, ఇతర మిషన్లలో పాల్గొనే విద్యార్థులు, గ్రాడ్యుయేట్లకు ఇది ఒక పెద్ద గందరగోళం.

ఇక్కడ, మనం 'ఎక్లేసియా' అంటే "పిలువబడిన సమాజం" – సంఘం యొక్క అర్థాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. దీనికి రెండు అర్థాలు ఉన్నాయి:

ఎ) విశ్వాసుల స్థానిక సమూహం అంటే స్థానిక సంఘం (1 కొరింథీ 1:2, కొలస్సీయ 4:15). బి) నిజమైన విశ్వాసులందరి సమూహం అంటే సార్వత్రిక సంఘం (యోహాను 10:15-16). కనుక, నిజమైన విశ్వాసులందరూ రెండు సంఘాలకు చెందినవారు. అయితే, స్థానిక సంఘాల పాస్టర్లు లేదా పెద్దలు ఎల్లప్పుడూ సార్వత్రిక సంఘం గురించి ఆలోచించరు మరియు స్థానిక సంఘానికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇస్తారు. అందువల్ల, యుఇయస్ఐ, ఇతర మిషన్ల పట్ల ఆసక్తి, భారం ఉన్నవారు, తమ అర్పణలో ఎంత భాగాన్ని స్థానిక సంఘానికి, ఎంత భాగాన్ని ఇతర మిషన్లకు కేటాయించాలో దేవుని ముందు ప్రార్థనాపూర్వకంగా నిర్ణయించుకోవాలి. మనం మిషన్ల పాత్రను, సువార్తను చేరవేయడంలో, సంఘాలను స్థాపించడంలో - తద్వారా దేవుని ఆజ్ఞను నెరవేర్చడంలో గుర్తించాలి. నిజానికి, రీచ్ కాని ప్రాంతాలను రీచ్ అవ్వడం స్థానిక సంఘాల బాధ్యత. కానీ ప్రభువైన యేసు క్రీస్తు రెండవ రాకడ కొరకు ప్రజలను సిద్ధం చేయడానికి, స్థానిక సంఘాలతో కలిసి పనిచేయడానికి దేవుడు మిషన్ సంస్థలను కూడా లేవనెత్తాడు.

ఇవ్వడంలో ప్రాక్టికల్ ఉదాహరణలు

మన జీవితంలో దేవునిపై విశ్వాసం, ప్రేమ, కృతజ్ఞత కలిగి, మనకున్నదానిని పంచుకోవడం అనేది ఒక గొప్ప అనుభూతి. ఇది కేవలం డబ్బు ఇవ్వడం మాత్రమే కాదు, మన సమయం, శక్తి, తలాంతులు, ఆస్తులు పంచుకుంటూ దేవుని రాజ్యాన్ని నిర్మించడంలో భాగస్వాములమవ్వడం.

ఈ క్రమంలో, ఇవ్వడంలో వివిధ రకాలైన ఆచరణాత్మక ఉదాహరణలను పరిశీలిద్దాం.

1. క్రొత్త జీవితంలో పాత సూత్రంతో సంతృప్తి

చర్చికి వెళ్లే విశ్వాసులలో ఒక సాధారణ ఆచారం ఏమిటంటే, తమ ఆదాయంలో పది శాతం దశమ భాగం రూపంలో ఇవ్వడం. అనేక సంఘాలు, సంస్థలు దశమ భాగం ప్రాముఖ్యతను తరచుగా చర్చిస్తాయి, ఎందుకంటే దేవుడు దశమ భాగం ఇచ్చేవారిని ఆశీర్వదిస్తాడని మలాకీ 3:10లో వాగ్దానం చేశాడు. అయితే, ఈ ఆచారం పాత నిబంధనలోని మోషే ధర్మశాస్త్రం ప్రకారమే.

కొత్త నిబంధన విషయానికి వస్తే, యేసు క్రీస్తు తన మరణం, పునరుత్థానం ద్వారా ధర్మశాస్త్రాన్ని నెరవేర్చారు (రోమా 3:21-25). మనం ప్రభువైన యేసు క్రీస్తును అంగీకరించినప్పుడు, క్రీస్తులో మనం ఒక నూతన సృష్టిగా చేయబడ్డాం (2 కొరింథీ 5:17). పాతవన్నీ గతించిపోయాయి, సమస్తం నూతనమయ్యాయి. మనం ధర్మశాస్త్రం క్రింద కాకుండా, కృప క్రింద ఉన్నాం (రోమా 6:14). క్రీస్తులో ఈ నూతన జీవితం ప్రకారం, మనం దశమ భాగానికి మించి ఇవ్వాలి. మనం వృద్ధి చెందుతున్న కొద్దీ, క్రమంగా (1 కొరింథీ 16:2), త్యాగపూరితంగా (2 కొరింథీ 8:2), సంతోషంగా (2 కొరింథీ 9:7) ఇవ్వాలి. పరిశుద్ధాత్మ నడిపింపుతో, మన ఆదాయంలో పది శాతానికి మించి త్యాగపూరితంగా ఇవ్వడానికి క్రైస్తవులు ప్రోత్సహించబడ్డారు.

మన చర్చిలలో, యుఇయస్ఐలో కూడా ఇవ్వడాన్ని మనం పరిశీలించినప్పుడు, ప్రధానంగా 10% గురించే మాట్లాడుకుంటాం. కానీ మనలో చాలా మంది క్రైస్తవులు చాలా డబ్బు, ఆస్తులు కలిగి ఉన్నారు. కొంతమంది ఒక ఇల్లు, ఒక కారు, కొన్ని బట్టలు, బంగారం మొదలైనవాటితో సంతృప్తి చెందడం లేదు. అయితే, వారు తమ కోసం మరింత భౌతిక వస్తువులను పోగు చేసుకోవాలని చూస్తున్నారు. మరోవైపు, చర్చిలలో, సంస్థలలో పరిచర్యకు, పూర్తికాలపు సేవకులకు సహాయం అందించవలసిన అవసరం ఎంతో ఉంది. నిజానికి, క్రైస్తవులందరూ తమ పూర్తి దశమ భాగాన్ని విశ్వాసంతో ఇస్తే, చర్చిలలో, సంస్థలలో ఎలాంటి కొరత ఉండదు.

2. పూర్ణ హృదయంతో ఇవ్వడాన్ని ఆచరించాలి

పూర్ణ హృదయంతో, త్యాగపూరితంగా ఇవ్వడం అనే సూత్రం ఇతరులకు మన సమయం, తలాంతులు, ఆస్తులు వంటి ఇతర వనరుల

> **వారు తమ కోసం ఏమీ ఉంచుకోకుండా, దేవుని పరిచర్య కోసం ఇచ్చివేశారు. ఇంట్లో కనీస వస్తువులతో, పాత ఫర్నిచర్‌తో చిన్న ఇంట్లో వారు నివసించారు.**

ద్వారా సేవ చేయడాన్ని సూచిస్తుంది. ఒకడు తన పొరుగువానిని తనవలెనే ప్రేమించమని ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు చెప్పాడు. దెబ్బలు తిని రోడ్డు పక్కన వదిలివేయబడిన పేదవాడికి సహాయం చేయడానికి తన సమయాన్ని, వనరులను ఇచ్చిన మంచి సమరయుని కథను ఆయన చెప్పాడు (లూకా 10:30-37).

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని నర్సాపూర్‌కు ఇంగ్లాండ్ నుండి వచ్చిన డాక్టర్ ఎడ్వర్డ్ షార్ట్ మిషనరీ యొక్క సవాలుతో కూడిన ఉదాహరణను ఇక్కడ ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను. ఆయన నరసాపురం కుష్టురోగ ఆసుపత్రిలో చాలా సంవత్సరాలు డాక్టర్‌గా సేవ చేశాడు. ఆయన రోగులతో కూర్చొని, వారి గాయాలను శుభ్రం చేసి, వారి గాయాల నుండి పురుగులను తొలగించేవాడు. ఆయన, ఆయన భార్య మేరీ షార్ట్ చాలా భక్తిగల, ప్రేమగల, శ్రద్ధగల దంపతులు. వారు తమ సమయం, డబ్బు, తలాంతులను అవసరంలో ఉన్నవారి కోసం, సువార్త వ్యాప్తి కోసం ఇచ్చేవారు. వారు పాశ్చాత్య మిషనరీలైనప్పటికీ, చాలా నిరాడంబరమైన జీవితాన్ని గడిపారు. కుష్టు రోగులకు వారు అందించిన సేవ, యేసుక్రీస్తు ఆదర్శ సేవ వలె గుర్తించబడింది. విశాఖపట్నంలో ప్రస్తుతం కొనసాగుతున్న “లివింగ్ వాటర్స్ రేడియో మినిస్ట్రీ” స్థాపనలో కూడా డాక్టర్ షార్ట్ కీలక పాత్ర పోషించారు. ఆయన తన సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేసి, భారతదేశంలో ఒక ఆదర్శ మిషనరీగా సేవ చేశారు.

పదవీ విరమణ తర్వాత వారు ఇంగ్లాండ్‌లోని బ్రిస్టల్‌కు తిరిగి వెళ్లారు. మేము బ్రిస్టల్‌లో వారి ఇంటిని సందర్శించినప్పుడు, వారి నిరాడంబరమైన, సామాన్య జీవనశైలిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాం. వారు తమ కోసం ఏమీ ఉంచుకోకుండా, దేవుని పరిచర్య కోసం ఇచ్చివేశారు. ఇంట్లో కనీస వస్తువులతో, పాత ఫర్నిచర్‌తో చిన్న ఇంట్లో వారు నివసించారు. ఇది నిజంగా త్యాగపూరితంగా ఇవ్వడానికి, దేవుని కోసం జీవించడానికి అసలైన అర్థమని నేను గ్రహించాను. డాక్టర్ ఎడ్వర్డ్ షార్ట్ జీవితం నే తరానికి ఒక సవాలుతో కూడిన ఆదర్శం.

3. విశ్వాసంతో ఇవ్వడం – విశ్వాసంతో జీవించడం

క్రైస్తవులు త్యాగపూరితంగా ఇవ్వడంలో విశ్వాసం అనేది ఒక ముఖ్యమైన అంశం. పేద విధవరాలు ఆలయ ఖజానాకు తన వద్ద ఉన్నదంత ఇవ్వడం ద్వారా, దేవుడు తన అవసరాలను తీరుస్తాడని విశ్వసించింది (మార్కు 12:44). పౌలు 2 కొరింథీ 8:1-4లో మాసిదోనియా విశ్వాసుల గురించి ప్రస్తావించాడు. వారు తమ తీవ్రమైన పేదరికంలో కూడా ఉదారంగా ఇచ్చారు. వారి దాతృత్వ స్వభావం దేవునిపై వారికున్న లోతైన విశ్వాసం నుండి వచ్చింది. వారు తమ ధనాన్ని దురాశతో అట్టిపెట్టుకోకుండా, ప్రభువు తమ అవసరాలను తీరుస్తాడని నమ్మారు. తమ కోసం ఏమీ ఉంచుకోకుండా ఇతరుల కోసం ఉదారంగా ఇవ్వడం ద్వారా, విశ్వాసంతో తమ అవసరాల కోసం దేవుడిపై ఆధారపడ్డారు. యేసు “పుచ్చుకొనుటకంటె ఇచ్చుట ధన్యము” అని చెప్పాడు (అపో. కార్య. 20:35). ప్రభువు, “ఇవ్వండి, అప్పుడు మీకు ఇవ్వబడుతుంది” అని కూడా చెప్పాడు, అంటే ఇతరులకు ఇవ్వడంలో ఆశీర్వాదం ఉంది (లూకా 6:38).

ఇక్కడ, విశ్వాసంతో ఇవ్వడానికి ఒక ఉదాహరణను మనం గుర్తు చేసుకోవచ్చు. యుఇయస్ఐ స్టాఫ్ వర్కర్, డాక్టర్ ఎన్. స్టెరట్ తన కుటుంబం కోసం తమిళనాడులోని నీలగిరి జిల్లాలోని కోటగిరిలో ఒక పెద్ద భూమిని కొనుగోలు చేశారు. అయితే, ఆ స్థలాన్ని భారతదేశం, దక్షిణాసియాలోని విద్యార్థులు, గ్రాడ్యుయేట్స్, స్టాఫ్‌కు శిక్షణ ఇచ్చే స్టడీ సెంటర్‌గా యుఇయస్ఐకి విరాళంగా ఇవ్వమని

ప్రభువు వారిని నడిపించాడు. డాక్టర్ స్ట్రైట్, ఆయన భార్య ఆ ఆస్తి వేలాది మంది విద్యార్థులు, గ్రాడ్యుయేట్స్, స్టాఫ్‌కి శిక్షణ ఇవ్వడానికి ఎంతగా ఉపయోగపడుతుందో ఊహించి ఉండరు. ఈ కేంద్రంలో శిక్షణ పొందిన అనేకమంది భారత దేశంలోనూ, అంతర్జాతీయంగా దేవుని రాజ్యాన్ని నిర్మించడానికి ఉపయోగించబడు తున్నారు.

4. రహస్యంగా ఇచ్చే అభ్యాసం

విశ్వాసంతో త్యాగపూరితంగా ఇవ్వడం గురించే కాకుండా, రహస్యంగా ఇవ్వడం ప్రాముఖ్యతను కూడా లేఖనాలు నొక్కి చెబుతున్నాయి. యేసు భూమిపై పరిచర్య చేస్తున్నప్పుడు, పరిసయ్యుల వేషధారణతో కూడిన చర్యలను గమనించాడు. వారు తమ ఆర్థిక సహాయాలను బహిరంగంగా ప్రదర్శించేవారు (మత్తయి 6:2). పరిసయ్యుల స్వీయ-కీర్తి, గర్వంతో కూడిన వైఖరికి విరుద్ధంగా, యేసు తన శిష్యులను రహస్యంగా ఇవ్వమని ప్రోత్సహించాడు. "నీ కుడి చేయి ఏమి చేస్తుందో నీ ఎడమ చేయి తెలియ నీయవద్దు" అని బోధించాడు (మత్తయి 6:3-4). ఫిలిప్పీయుల సంఘం యొక్క ఉదారత ఒక గొప్ప ఉదాహరణ. అపొస్తలుడైన పౌలు తన అవసరాలకు వారు అందించిన మద్దతును, పరిచర్యలో వారి భాగస్వామ్యాన్ని ప్రశంసించాడు (ఫిలిప్పీ 4:15-16).

ఇక్కడ ఒక ఆచరణాత్మక ఉదాహరణను చూద్దాం. ఒక ఇయు విద్యార్థి మరొక రాష్ట్రానికి చెందిన, అవసరంలో ఉన్న మరో ఇయు విద్యార్థికి సహాయం చేశాడు. ఒక క్యాంపులో ఈ విద్యార్థి అవసరాన్ని పంచుకున్నప్పుడు, దేవుడు సహాయం చేయడానికి పంపిన వ్యక్తిని పురి కొల్పాడు. ఈ యువకుడు తన పేరు, చిరునామా వెల్లడించకుండా ప్రతినెల క్రమం తప్పకుండా మనీ ఆర్డర్ పంపేవాడు. ఆరు నెలల పాటు ఈ సహాయం అందింది. సహాయం పొందిన విద్యార్థి దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేశాడు, కానీ సహాయం చేసిన వ్యక్తికి ధన్యవాదాలు తెలియజేయలేకపోయాడు. సహాయం చేసిన విద్యార్థి కేవలం తన జేబు ఖర్చుల నుంచే డబ్బు పంపేవాడు. తాను మరొక అవసరంలో ఉన్న విద్యార్థికి సహాయం చేస్తున్నానని ఇతరులకు తెలియకూడదని కోరుకున్నాడు. ఈ ఇయు విద్యార్థి చూపిన ఔదార్యం, ఉన్నతమైన వైఖరి ఎంత గొప్పది! యుఇయస్ఐ - తెలంగాణ కుటుంబంలో ఇలాంటి సభ్యులు ఇంకా ఎందరో ఉంటే ఎంత అద్భుతంగా ఉంటుంది!

ముగింపు

దేవుని ప్రజలుగా, మన డబ్బు, సమయం, తలాంతులు, ఆస్తుల ద్వారా దేవుని రాజ్యంలో భాగస్వాములుగా ఉండటం ఒక గొప్ప ఆధిక్యతని నేను చెప్పాలనుకుంటున్నాను. ఫిలిప్పీయుల సంఘం అందించిన సహాయం గురించి పౌలు వ్రాసినట్లుగా, వారి కానుకలు కేవలం ఒక్కసారి ఇచ్చిన బహుమతులు కావు, సువార్త పని వ్యాప్తికి నిరంతర మద్దతును సూచిస్తాయి (ఫిలిప్పీ 4:14-20).

ఇవ్వడంలో అనేక మంచి నమూనాలను చూడటానికి నాకు సహాయం చేసినందుకు, మరియు దేవుని కోసం మా జీవితాలను, ఆస్తులను పెట్టుబడిగా పెట్టడానికి నన్ను, నా కుటుంబాన్ని ప్రేరేపించినందుకు నేను దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను. "డబ్బు, సమయం, తలాంతులను, ఆస్తులను పెట్టుబడిగా పెట్టడం ద్వారా మనం నిత్యత్వం కోసం దేవుని రాజ్యాన్ని నిర్మించడంలో పాలుపంచుకుంటున్నాం"

దేవుని రాజ్యం కోసం త్యాగపూరితంగా ఇచ్చి, పెట్టుబడి పెట్టే అనేక మంది ప్రజలు ఉన్నందుకు మనం దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలపాలి. యుఇయస్ఐ లోనూ, సంఘాలలోనూ మరెంతో మంది విశ్వాసులు ఇవ్వడం యొక్క విలువను అర్థం చేసుకుని, నిత్యత్వం కోసం దేవుని రాజ్యాన్ని నిర్మించడంలో పాలుపంచుకోవడానికి ప్రభువు సహాయం చేయును గాక!

- ఎం. కృష్ణయ్య,

వ్యవస్థాపకులు, పార్ట్‌నర్‌షిప్ ఇండియా. వీరు గతంలో యుఇయస్ఐ - ఏపీ స్టేట్ సెక్రటరీగా పనిచేశారు.

దేవుని ఆధీనంలోని కుటుంబం

ఒక మెరుగైన ప్రపంచాన్ని నిర్మించాలనే ఆశ మనందరికీ ఉంటుంది. అయితే, దానికి మార్పు అన్నది చాలా అవసరం. ఆ మార్పు గొప్ప అంతర్జాతీయ సంస్థల నుంచో, సంక్లిష్టమైన రాజకీయ నిర్ణయాల నుంచో మొదలవుతుందని మనం తరచుగా భావిస్తాం. కానీ, నిజమైన, శాశ్వతమైన మార్పు అత్యంత సన్నిహితమైన, ప్రాథమికమైన ప్రదేశం నుంచే మొదలవుతుంది. అదే కుటుంబం.

మార్పు చెందిన కుటుంబం మార్పు చెందిన సంఘానికి దారితీస్తుంది.

మార్పు చెందిన సంఘం మార్పు చెందిన సమాజానికి దారితీస్తుంది.

మార్పు చెందిన సమాజం మార్పు చెందిన దేశానికి దారితీస్తుంది.

మార్పు చెందిన దేశం మార్పు చెందిన ప్రపంచానికి దారితీస్తుంది.

అందువల్ల, మనం ప్రపంచాన్ని మార్చాలనుకుంటే, ఆ మార్పు కుటుంబం నుండే ప్రారంభం కావాలి.

కుటుంబం యొక్క ప్రాథమిక నిర్మాణాన్ని తరచుగా పునర్నిర్వచించడానికి ప్రయత్నిస్తున్న ఈ ప్రపంచంలో, విశ్వాసులు దేవుని “ఆది సంకల్పానికి” తిరిగి రావడం గతంలో కంటే ఇప్పుడు చాలా కీలకమైనది. “దేవుని ఆధీనంలోని కుటుంబం” అనేది క్రీస్తు ప్రేమకు, శక్తికి, ఉద్దేశ్యానికి సజీవ సాక్ష్యం. లేఖనాలలో వేళ్ళూని, పరిశుద్ధాత్మచే నడిపించబడే అలాంటి కుటుంబాలు బలమైన సమాజాలకు, విశ్వాసపాత్రమైన తరాలకు పునాదిగా నిలుస్తాయి.

1. కుటుంబం కోసం దేవుని అసలు రూపకల్పన

ఆది నుండి, కుటుంబాన్ని మానవ సమాజానికి పునాదిగా దేవుడు స్థాపించాడు. ఆది 2:24లో మనం ఇలా చదువుతాం: “అందుచేత పురుషుడు తన తండ్రిని తన తల్లిని విడిచి తన భార్యను హత్తుకొనును; వారు ఏక శరీరమై యుందురు” ఈ పవిత్ర బంధం కేవలం సహవాసం కోసం మాత్రమే కాదు, ఒక ఆధ్యాత్మిక వారసత్వాన్ని సృష్టించడం కోసం – ప్రభువు భయంలో, జ్ఞానంలో పిల్లలను పెంచడం, పరలోక ప్రేమను,

క్రమాన్ని ప్రతిబింబించే గృహాన్ని నిర్మించడం కోసం. వివాహం దేవునిచే నియమించబడింది. వివాహం అన్ని విషయాలలో ఘనమైనది మరియు పవిత్రమైనది (హెబ్రీ 13:4). వివాహం తిరిగి మార్చలేనిది మరియు విడాకులకు చోటు లేనిది (మలాకీ 2:16, మత్తయి 19:8,9).

దేవుని ఆధీనంలోని కుటుంబం "భూమిపై ఒక పరలోకం." ఇది దేవుడు మన కొరకు ముందుగానే సిద్ధపరిచిన మంచి కార్యాలను నెరవేరుస్తుంది (ఎఫెసీ 2:10). దేవుని అనుగ్రహం, ఆశీర్వాదం మీ భాగస్వామి ద్వారా ప్రవహిస్తాయి.

ఈ లోకం లైంగికతతో, వివాహానికి ముందు సంబంధాలతో, వివాహేతర సంబంధాలతో, సహజీవన సంబంధాలతో, స్వలింగ సంపర్కంతో, లెస్బియనిజంతో, లైంగికంగా ప్రేరేపించే ప్రకటనలతో, లైంగికంగా నిండిన మీడియాతో మరియు లైంగికంగా ప్రేరేపించే ఫ్యాషన్లతో నిండి ఉంది. మనం ఈ పాపభరిత లోకాచారలను అనుసరించకూడదు. ఎందుకంటే, బైబిల్ వీటన్నిటినీ ఖండిస్తుంది (యూదా 7, 1 థెస్స 4:4-5, ఎఫెసీ 4:19) మరియు ఈ క్రైస్తవేతర, అపవిత్ర పోకడలను ఆచరించే వారిపై దేవుని తీర్పు వస్తుంది.

భౌతికవాద ఆలోచనలు, జీవనశైలి ఉన్న ఈ లోకంలో, మనం సంతృప్తితో కూడిన జీవితాన్ని అభ్యసించాలి, ఎందుకంటే దేవుని వాక్యం ఇలా చెబుతుంది, "సంతుష్టి సహితమైన దైవభక్తి గొప్ప లాభ సాధనమైయున్నది" (1 తిమోతి 6:6-10).

సాతాను ఎల్లప్పుడూ కుటుంబాల కోసం దేవుని ఆది సంకల్పాన్ని నాశనం చేయడానికి, దైవభక్తి గల కుటుంబాల కోసం దేవుడు ఉద్దేశించిన ప్రయోజనాలను నెరవేర్చకుండా అడ్డుకుంటానికి సిద్ధంగా ఉంటాడు. దైవభక్తి గల కుటుంబాలకు, బైబిల్ ఒక ఆజ్ఞ. దేవుడు ఇచ్చిన సూచనల పుస్తకాన్ని (అంటే, బైబిల్‌లోని దేవుని జీవన వాక్యం దైవభక్తి గల కుటుంబాన్ని నిర్మించడానికి ఒఅండ్‌యం మాన్యువల్) మనం ఖచ్చితంగా పాటించాలి, అనుసరించాలి. ఇది కుటుంబంలో బలమైన, ఆత్మ నడిపింపు గల కుటుంబ బంధాలను కలిగి ఉండటానికి సజీవ మార్గదర్శిగా, సమస్య పరిష్కారిగా ఉంటుంది. తుఫానును తట్టుకునే ఇంటిని నిర్మించడానికి ఒక పటిష్టమైన పునాది కావాలి. దేవుని వాక్యానికి విధేయత చూపడమే ఆ బలమైన పునాది (మత్తయి 7:25).

2. ప్రేమ, గౌరవం, ఐక్యతయే క్రైస్తవ గృహం యొక్క హృదయ స్పందన

ఒక క్రైస్తవ గృహం యొక్క హృదయం ప్రేమ, గౌరవం, ఐక్యతతో కొట్టుకుంటుంది. ఇవి కేవలం ఆదర్శాలు మాత్రమే కావు; నిత్య జీవితంలో ఆచరించవలసిన ఆచరణాత్మక సద్గుణాలు. పౌలు కొలొస్స 3:12-14లో ఇలా వ్రాశాడు: ""కాగా, దేవునిచేత ఏర్పరచబడినవారును పరిశుద్ధులును ప్రియులునైన వారికి తగినట్లు, మీరు జాలిగల మనస్సును, దయాళుత్వమును, వినయమును, సాత్వికమును, దీర్ఘశాంతమును ధరించుకొనుడి. ఎవడైనను తనకు హానిచేసెనని యొకనుకొనినయెడల ఒకని నొకడు సహించుచు ఒకని నొకడు క్షమించుడి, ప్రభువు మిమ్మును క్షమించినలాగున మీరును క్షమించుడి. వీటన్నిటిపైన పరిపూర్ణతకు అనుబంధమైన ప్రేమను ధరించుకొనుడి." అది సంపూర్ణ ఐక్యతను కలుగజేయు బంధము.

పిల్లలు ప్రేమించబడటం ద్వారా ప్రేమను నేర్చుకుంటారు. భార్యాభర్తలు పరస్పర గౌరవం కలిగి ఉండటం ద్వారా బలోపేతం అవుతారు. క్షమాపణ ఉపదేశించడం ద్వారా కాదు,

ఆచరించడం ద్వారా వస్తుంది. క్రీస్తు కేంద్రంగా ఉన్నప్పుడు, ఆత్మ ఫలం ఆ ఇంటిలో నిత్య భాషగా మారతుంది.

ఆత్మచే నడిపించబడే కుటుంబం ఈ దైవిక నిర్మాణాన్ని సంప్రదాయం కోసమే కాకుండా, ఒక నిబంధనగా స్వీకరిస్తుంది. ప్రతి సభ్యుడు దైవిక క్రమాన్ని, ప్రేమను, పరస్పర గౌరవాన్ని పెంపొందించడంలో ఒక ప్రత్యేక పాత్రను పోషిస్తాడు, తద్వారా విశ్వాసం వృద్ధి చెందే, హృదయాలు స్వస్థత పొందే ఒక వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తాడు.

మనం దేవుని చిత్తానుసారంగా వివాహం చేసుకున్నప్పటికీ, విభిన్న నేపథ్యాలు, వ్యక్తిత్వాల కారణంగా భార్యాభర్తల మధ్య సమస్యలు, అపార్థాలు, వివాదాలు ఉండవచ్చని మనం అర్థం చేసుకోవాలి. అయితే, "మనం దేవుని చిత్తానుసారంగా వివాహం చేసుకున్నాం" అనే భరోసాతో పరిశుద్ధాత్మ స్వరానికి విధేయత చూపడం ద్వారా, మనం ఒకరినొకరం క్షమించుకుని, తక్షణమే తిరిగి ఐక్యంగా ఉంటాం. దేవుని వాక్యం వెలుగులో భార్యాభర్తలుగా దేవుడిచ్చిన పాత్రలను మనం నెరవేర్చాలి (ఎఫెసీ 5:22-33). మరొకరి పాత్రలో అతిక్రమించి, అడుగు పెట్టడం ద్వారా మనం దేవుని రక్షణను కోల్పోతాం.

భార్య, భర్త మరియు దేవుని మధ్య ఒక త్రిభుజాకార సంబంధం ఉంటుంది. అంటే, భార్యాభర్తలు దేవుడిని ప్రేమించి, వ్యక్తిగతంగా ప్రభువుతో సన్నిహిత సంబంధాన్ని కలిగి ఉన్నప్పుడు, వారు స్వయంచాలకంగా ఒకరికొకరు దగ్గరవుతారు, ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటారు, దేవుని నిత్య ప్రయోజనాలను నెరవేరుస్తారు. తద్వారా వారి కుటుంబంలో సాతాను ప్రవేశించ డానికి ఆస్కారం ఉండదు.

3. సాధారణ అభ్యాసాల ద్వారా విశ్వాసాన్ని పెంపొందించడం

విశ్వాసం కేవలం బోధించడం ద్వారా మాత్రమే కాదు, అది అనుభవపూర్వకంగా అలవడుతుంది. కుటుంబాలు కేవలం ప్రసంగాల ద్వారానే కాకుండా, నిలకడైన, భాగస్వామ్య ఆధ్యాత్మిక అభ్యాసాల ద్వారా ఆధ్యాత్మికంగా వృద్ధి చెందుతాయి:

* **కలిసి ప్రార్థన చేయడం:** నిర్ణయాలలో, కష్టాలలో మరియు వేడుకలలో దేవుని సన్నిధిని ఆహ్వానించడం. కష్టమైన, నిస్సహాయ పరిస్థితులలో కూడా దేవునిపై ఆధారపడటం.

* **లేఖన పఠనం:** మన పనులలో వైఖరులలో మార్గనిర్దేశం చేయడానికి దేవుని వాక్యాన్ని అనుమతించడం.
* **కుటుంబంగా ఆరాధన:** కలిసి స్తుతించడం ద్వారా ఐక్యతను నిర్మించడం.

ఈ చిన్నవైనా శక్తివంతమైన పనులు పిల్లలలో లోతైన విశ్వాస బీజాలను నాటి, దేవుని పట్ల హృదయాలను సున్నితంగా ఉంచుతాయి.

మన పిల్లలు ఒక స్వాస్థ్యం, ఒక బహుమానం, బాణాలు, ఒలీవ కొమ్మలు (కీర్తన 127:3,4; 128:3). వారు సున్నితంగా ఉంటారు కాబట్టి మనం వారిని జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. మనం మన పిల్లలకు చిన్నతనం నుండే లేఖనాలను బోధించాలి (ద్వితీ 6:4-8) మరియు “బాలుడు నడువవలసిన త్రోవను వానికి నేర్పుము వాడు పెద్దవాడైనప్పుడు దానినుండి తొలగిపోడు” (సామె 22:6).

పిల్లలు తాము బోధింపబడిన దానికంటే కూడా చూసిన వాటి నుండి ఎక్కువ నేర్చుకుంటారు. మనం వారిని సమాజం నుండి వేరు చేయలేము కానీ వారికి రక్షణ కల్పించాలి. వారిని బాధ్యతా యుతమైన పౌరులుగా, భవిష్యత్తులో దైవభక్తిగల తరంగా సిద్ధం చేయాలి.

4. దైవభక్తి గల సహవాసం యొక్క బలం

ఏ కుటుంబమూ ఒంటరిగా వృద్ధి చెందడానికి ఉద్దేశించబడలేదు. ఇనుము ఇనుమును పదును పెట్టినట్లుగా, విశ్వాసంలో ఇతర కుటుంబాలతో కలిసి నడిచినప్పుడు కుటుంబాలు మరింత బలంగా తయారవుతాయి. సహవాసం ప్రోత్సాహాన్ని, జవాబుదారీతనాన్ని, భాగస్వామ్య జ్ఞానాన్ని అందిస్తుంది.

సంఘాలు, చిన్న సమూహాలు, క్రైస్తవ మెంటార్స్ కీలకమైన మద్దతును అందిస్తారు. కుటుంబాలు ఒకరికొకరు ప్రార్థించినప్పుడు, భారాలను పంచుకున్నప్పుడు, విజయాలను కలిసి జరుపుకున్నప్పుడు, అవి క్రీస్తు శరీర ఐక్యతను ప్రతిబింబించే ఒక ఆధ్యాత్మిక నెట్‌వర్క్‌ను ఏర్పరుస్తాయి.

దేవుని పరిచర్య విస్తరణ కోసం భవిష్యత్ నాయకులను తయారుచేయడంలో, సన్నద్ధం చేయడం లో సహవాసం ఒక పవర్‌హౌస్ లాంటిది (ప్రిస్కిల్ల, అకుల వలె, అపో. కార్య. 18:26).

మనకు దైవభక్తి గల సహవాసం ఎందుకు అవసరం, దాన్ని ఎందుకు స్వీకరించాలి?

* ఒకే ఆలోచనలున్న, దైవభక్తి గల వ్యక్తుల నుండి సరైన ప్రభావాన్ని పొందడానికి.
* ఒకరికొకరు ప్రార్థించుకోవడానికి మరియు దేవుని వాక్యంలో వేళ్లూనుకోవడానికి.
* శోధనలను ఎలా అధిగమించాలో, విజయ వంతమైన క్రైస్తవ జీవితాన్ని ఎలా గడపాలో అనుభవాలను పంచుకోవడానికి.
* పరస్పర ప్రోత్సాహాన్ని పొందడానికి.
* సహవాసంలోని ఒక వ్యక్తిలో దాగి ఉన్న సామర్థ్యాలను, ప్రతిభను గుర్తించడానికి.
* పంచుకోవడం, శ్రద్ధ వహించడం, ఒకరి నొకరు భరించేలా సహవాసంలో సంబంధాల ను పెంపొందించుకోవడానికి.
* దేవుని వాక్యపు వెలుగులో ఎలా నడవాలో ఒకరినొకరు సరిదిద్దుకోవడానికి.
* దేవుని పిల్లలుగా మనం ఎలా జీవిస్తున్నామో ఒకరికొకరు జవాబుదారీగా ఉండటానికి.
* మనకు ప్రభువుతో సన్నిహిత సంబంధం ఉన్నప్పుడు, సహవాసాన్ని స్వీకరించినప్పుడు, అప్పుడు మనం ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని గడపగల ము, అది మన వృత్తిపరమైన ఎదుగుదలకు కూడా ఇది సహాయపడుతుంది.
* ముడిసరుకును (విద్యార్థులను) సంఘానికి, సమాజానికి సేవ చేయడానికి పూర్తి చేసిన ఉత్పత్తిగా (గ్రాడ్యుయేట్లుగా) మార్చడానికి సహవాసం సహాయపడుతుంది.

మనం దైవసంబంధ సహవాసాన్ని ఎలా అవలంబించగలం?

* బైబిల్ అధ్యయనాలు, ప్రార్థనా సమావేశాలు, క్యాంపులు, సదస్సులలో చురుకుగా పాల్గొనడం.
* మైక్రో ప్రేయర్ సెల్‌లు, మెంటారింగ్, కౌన్సెలింగ్.
* ఓపెన్ హోమ్స్, ఆతిథ్యం మొదలైనవి.

5. క్రీస్తుకు జీవన సాక్షులుగా మారడం

"దేవుని ఆధీనంలో ఉన్న కుటుంబం" తన సాక్ష్యాన్ని ఇంటి గుమ్మం వద్దనే ముగించదు. క్రీస్తు స్వభావం మన కుటుంబ జీవితంలో ప్రకాశించి, మన కార్యాలయాలు, పరిసరాల్లోనికి విస్తరించాలి. యేసు తన అనుచరులను లోకానికి వెలుగు అని పిలిచాడు (మత్తయి 5:14) - ఇందులో కుటుంబాలు కూడా ఉన్నాయి.

ప్రేమ స్పష్టంగా కనిపించినప్పుడు, దయ సాధారణ మైనప్పుడు, క్షమాపణ త్వరగా లభించినప్పుడు, అనుగ్రహం సమృద్ధిగా ఉన్నప్పుడు, ఇతరులు గమనిస్తారు. మన గృహాలు నిరీక్షణకు దీపస్తంభంగా, బ్రద్ధలైన లోకంలో పరలోకపు ఛాయగా మారతాయి.

"మాటల కంటే చేతలు ఎక్కువగా మాట్లాడుతాయి." మన చుట్టూ ఉన్నవారికి నిజమైన ప్రేమను, కరుణను, క్షమాపణను చూపాలి. మన క్రియలు, మాటలు క్రీస్తుపై మనకున్న విశ్వాసాన్ని ప్రతిబింబించేలా ఉండాలి మరియు తగినప్పుడు ఇతరులతో మన నమ్మకాలను పంచుకోవడానికి, సాక్షిగా ఉండటానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. ఇతరులు చదివే ఏకైక బైబిల్ మనమే కావచ్చని గుర్తుంచుకుందాం.

డాక్టర్ బిల్లీ గ్రాహం ఒకసారి స్వభావం గురించి ఇలా అన్నారు:

ధనం పోతే ఏమీ పోదు
ఆరోగ్యం పోతే కొంత పోతుంది
స్వభావం పోతే సర్వస్వం పోతుంది.

ముగింపు

పతనం చెందిన ఈ ప్రపంచంలో, క్రైస్తవ గృహాలు మాత్రమే ఒక మెరుగైన సమాజాన్ని నిర్మించడానికి ఏకైక ఆశాకిరణంగా నిలుస్తాయి. దేవుని ఆధీనంలో ఉన్న కుటుంబం నిజంగా "భూమిపై ఒక పరలోకం" వంటిది. దేవుడు ముందుగానే మనకోసం సిద్ధం చేసిన సత్కార్యాలను ఇది నెరవేరుస్తుంది (ఎఫెసీ 2:10).

దేవుని ఆధీనంలో ఉన్న కుటుంబం పరిపూర్ణమైనది కాకపోవచ్చు, కానీ అది ఉద్దేశపూర్వకంగా నిర్మించ బడినది. ఇది ప్రేమ ఓర్పుగా ఉండే, సత్యం గౌరవించబడే, విశ్వాసం పెంపొందించబడే మరియు క్రీస్తు మహిమపరచబడే గృహం. మన బలం చేత కాకుండా, ప్రభువు ఆత్మ శక్తితోనే ఈ ఉన్నతమైన పిలుపుకు కట్టుబడి ఉందాం. పరలోకపు విలువలతో ప్రతిధ్వనించే గృహాలను నిర్మిద్దాం, అవి భూమిని ఆశీర్వదిస్తాయి. క్రీస్తు స్వభావం మన కుటుంబ జీవితం ద్వారా ప్రకాశించి, అది మన కార్యాలయాల్లోకి, మన పొరుగువారిలో ప్రసరించి లోకానికి వెలుగుగా నిలుచుగాక.

దేవుని ఆధీనంలో ఉన్న కుటుంబం ఆశీర్వదించబడిన ఒక ఓపెన్ హోంగా ఉంటుంది. ఇది నిరంతరం విస్తరిస్తున్న విద్యార్థి పరిచర్యను నిర్మించడంలో మరియు చర్చికి, సమాజానికి సేవ చేయడానికి, తద్వారా దేశాన్ని ప్రభావితం చేయడానికి, రూపాంతరం చేయడానికి అనేక దైవభక్తిగల కుటుంబాలను నిర్మించడంలో కీలక పాత్ర పోషిస్తుంది.

"నేనును నా యింటివారును యెహోవాను సేవించెదము" (యెహోషువ 24:15).

- యు. జోసెఫ్, ఘట్‌కేసర్

బెరయ సంఘం

(వ్యక్తిగత వాక్యధ్యానంలో దిట్ట)

యేసుక్రీస్తు ప్రభువు ఈ లోకంలో నరావతారిగా జన్మించి, ముప్ఫై మూడున్నర సంవత్సరాలు ఈ భూమిమీద జీవించి, మన పాపాల కోసం సిలువమీద మరణించి, పునరుత్థానుడై తిరిగి లేచి, ఆరోహణుడైన తర్వాత క్రీస్తు శిష్యులు ఎంతో శ్రమించి, సువార్త పరిచర్య చేసి ఎన్నో సంఘాలను స్థాపించారు. సంఘం, దాని యొక్క ప్రాముఖ్యతను గురించి యేసుక్రీస్తు ప్రభువు లేఖనాల్లో ప్రస్తావించినట్లుగానే పేతురు, యాకోబు, పౌలు వంటి అపొస్తలులు ఎన్నో వ్యయప్రయాసల మధ్యలో సంఘాలను స్థాపించి స్థిరపరిచారు.

ప్రాథమిక లక్షణం

సంఘంలో ఉండే వ్యక్తులకు ఉండవలసిన ఒక ప్రాథమిక లక్షణం “వ్యక్తిగత వాక్య ధ్యానం”. బైబిల్ ఈ ప్రాముఖ్యతను వివిధ వచనాలలో నొక్కి చెబుతుంది:

1. కీర్తనలు 1:2లో “యెహోవా ధర్మశాస్త్రము నందు ఆనందించుచు దివారాత్రము దానిని ధ్యానించువాడు ధన్యుడు” అని ప్రస్తావించబడింది. ఇది వాక్య ధ్యానం యొక్క ఆశీర్వాదాన్ని వివరిస్తుంది.
2. కీర్తనలు 138:2లో “నీ నామమంతటి కంటె నీవిచ్చిన వాక్యమును నీవు గొప్ప చేసియున్నావు” అని వ్రాయబడింది. ఇది దేవుని వాక్యానికి ఉన్న ఉన్నత స్థానాన్ని తెలియజేస్తుంది.
3. కీర్తనలు 119లో దావీదు వాక్యము దాని ప్రాముఖ్యత, శ్రేష్ఠత, విశిష్టతను వివరించడం

జరిగింది. ఈ అధ్యాయమంతా వాక్యంపై దావీదుకున్న ప్రేమను, దాని విలువను తెలుపుతుంది.

4. యోహాను 17:17లో "సత్యమందు వారిని ప్రతిష్ఠ చేయుము నీ వాక్యమే సత్యము" అని యేసు ప్రభువు చేసిన ప్రార్థనను గమనించ వచ్చు. ఇది వాక్యమే సత్యమని, అది మనల ను పవిత్రపరుస్తుందని తెలియ జేస్తుంది.

బెరయ సంఘం

అపొస్తలుల కార్యములు 17:10-12 వచనాల్లో బెరయ సంఘంలోని వ్యక్తులు వారి జీవితాల్లో వ్యక్తిగత వాక్య ధ్యానం ప్రాముఖ్యతను ఎలా గుర్తించారో ఆలోచన చేద్దాం.

థెస్సలొనీకలోని యూదుల సమాజ మందిరంలో పౌలు 3 వారాలు సువార్త ప్రకటించి, వాక్యాన్ని బోధించినప్పుడు అక్కడున్న భక్తిపరులలో కొందరు, గ్రీసుదేశస్థులలో కొందరు, ప్రముఖులైన స్త్రీలలో అనేకమంది దేవునియందు విశ్వాసముంచారు. అప్పుడు కొందరు యూదులు మత్సరపడి, పట్టణంలో అల్లరి, కలవరం, గలిబిలి చెలరేగి నప్పుడు వెంటనే కొందరు సహోదరులు రాత్రివేళ పౌలును, సీలను బెరయకు పంపించిరి.

బెరయ అనేది మాసిదోనియ దేశంలోని ఒక పట్టణం. ఇది చక్కగా నీరు పారుతున్న ప్రదేశాలతో నిండి, సుసంపన్నమైన నగరంగా ఉండేది. యూదులు, గ్రీసు దేశస్థులు కలిసి నివసించిన ప్రదేశం ఇది. ఇక్కడి ప్రజలు ఎంతో చురుకైనవారు, ఎంతో జ్ఞానం కలిగిన వారు. గ్రీకు, రోమా ప్రజల యొక్క ప్రభావం ఎక్కువగా ఉన్న పట్టణం ఇది. థెస్సలొనీక నుండి బెరయ 80 కి.మీ. దూరంలో ఉంది.

పౌలు, సీల బెరయలోని యూదుల సమాజ మందిరములో ప్రవేశించి సువార్తను ప్రకటించి, వాక్యాన్ని బోధించినప్పుడు అక్కడి ప్రజలు వాక్యాన్ని ఆసక్తితో అంగీకరించి, వాక్యాన్ని ప్రతిరోజూ చదవాలని, ధ్యానించాలని, వ్యక్తిగత జీవితాలకు అన్వయించుకుని, వాక్యప్రకారం జీవించాలని తీర్మానించుకున్నారు.

బెరయ సంఘస్థుల గురించి మూడు ప్రాముఖ్యమైన విషయాలు

1. వీరు థెస్సలొనీకలో ఉన్నవారికంటె ఘనులు

థెస్సలొనీక నుండి వచ్చిన పౌలు బెరయలోని యూదుల సమాజ మందిరములోని వ్యక్తుల ను గమనించినప్పుడు, వారు వారికున్న జ్ఞానాన్ని, తెలివితేటలను ప్రక్కనపెట్టి వాక్యాన్ని వినే విధానం పౌలును, సీలను ఎంతో ఆశ్చర్యానికి గురిచేసింది. వారి వినయం, వాక్యం పట్ల వారి గౌరవం వారిని ఘనులుగా నిలిపింది.

2. వీరు ఆసక్తితో వాక్యమును అంగీకరించినవారు

బెరయలోని వ్యక్తులు వాక్యాన్ని ఆషామాషిగా, తేలికగా, చులకనగా, అలవాటుగా విని అంగీకరించలేదు. వారికున్న ఆసక్తి, వాక్యాన్ని వ్యక్తిగతంగా విని, ఆలోచించి అంగీకరించిన విధానం పౌలును ఎంతో ఆకర్షించింది. వారు కేవలం వినడానికే కాకుండా, అర్థం చేసుకోవ డానికి కూడా ప్రయత్నించారు.

3. వీరు ప్రతిదినము లేఖనములు పరిశోధించిన వారు

వాక్యాన్ని పౌలు, సీలలు అనే గొప్ప వ్యక్తులు చెప్పారు కదా అని విని ఊరకుండలేదు. వాక్యం విన్న తర్వాత వ్యక్తిగతంగా ఎవరికి వారు లేఖనములు పరిశోధించి, పౌలు, సీలయు చెప్పిన సంగతులు అలాగున్నవో లేవో అని ప్రతిదినము సరిచూసుకున్నారు.

ఇది వారి అంకితభావాన్ని, సత్యాన్వేషణను స్పష్టపరుస్తుంది.

అందుచేత వారిలో అనేకులును, ఘనతగల గ్రీసుదేశస్థులైన స్త్రీలలోను, పురుషులలోను చాలా మంది క్రీస్తును విశ్వసించిరి.

లేఖనాలు పరిశోధించి నేర్చుకునే విషయంలో, అర్థం చేసుకునే విషయంలో, వ్యక్తిగత జీవితాలకు అన్వయించుకుంటూ జీవితాలను సరిచేసుకునే విషయంలో బెరయ సంఘస్థులు ఘనులే. అపొస్తలుల కార్యములు 20:4, రోమా 16:21 వాక్యభాగాలను మనం గమనించినట్లయితే... సోసిపత్రు (సోపత్రు) అనే బెరయ పట్టణస్థుడిని పౌలు తన మూడవ మిషనరీ యాత్రలో తనతోపాటు తీసుకు వెళ్ళడం చూస్తాం. బహుశా పౌలు వెళ్ళిన ప్రతి సంఘముతో బెరయ సంఘస్థుడైన సోసిపత్రు "వ్యక్తిగత వాక్యధ్యానం" విషయంలో ఎన్నో శ్రేష్ఠమైన విషయాలను, సంగతులను ఆయా సంఘాల వారికి నేర్పించి, వివరించి ఉండవచ్చు.

వాక్య ధ్యాన ప్రాముఖ్యత

1. వాక్యం చెప్పేవారి, వినేవారికంటే వాక్యం ధ్యానించేవారు ధన్యులు అని బైబిల్ మొత్తం మనకు తెలియజేస్తుంది. కేవలం వినడం లేదా చెప్పడం మాత్రమే కాదు, దాన్ని మనసులో నిలుపుకొని ధ్యానించడమే నిజమైన ఆశీర్వాదం.
2. దేవుని గౌరవించేవారు, వాక్యాన్ని ప్రేమించే వారు మాత్రమే వాక్యాన్ని ధ్యానించడానికి ఇష్టపడతారు. అలాంటివారు మాత్రమే దేవుని దృష్టిలో ఘనులు, మరియు ధన్యులుగా ఎంచబడతారు. ఇది మన హృదయం యొక్క స్థితిని ప్రతిబింబిస్తుంది.
3. చాలాసార్లు క్యాలెండర్‌లో వాక్యం చదువుకుని తృప్తి చెందుతున్న విశ్వాసులు ఎందరో ఉన్నారు. ఇది సరిపోదు, లోతైన ధ్యానం అవశ్యం.
4. క్రీస్తును వెంబడిస్తున్న విశ్వాసులముగా, యుఇయఎస్ఐ గ్రాడ్యుయేట్స్, విద్యార్థులుగా (ప్రతిరోజూ/తరచుగా) వాక్యాన్ని ధ్యానించే విషయంలో మనం ఎంత ఆసక్తిని కలిగి ఉంటున్నాం? ఇది మనకు మనం వేసుకోవాల్సిన ఆత్మ పరిశీలన ప్రశ్న.
5. మనం వాక్య ధ్యానం చేయాల్సింది వేరే వాళ్ళకు చెప్పడానికి కాదు, మన బ్రతుకులు మార్చుకోడానికే. వాక్యం మొదట మనలను ప్రభావితం చేయాలి.
6. మనం చేసే పరిచర్యకంటె ముందుగా వాక్య ధ్యానానికి ప్రాధాన్యతనివ్వాలి. అప్పుడే దేవుడు మన పరిచర్యను అంగీకరించగలడు. పునాది బలంగా ఉంటేనే కట్టడం నిలబడుతుంది.
7. ప్రతిరోజూ వాక్యాన్ని ధ్యానించి హృదయంలో భద్రపరచుకోవాలి. ఇది ఆత్మీయ సంపదను పోగుచేసుకోవడం వంటిది.
8. వాక్యాన్ని ధ్యానిస్తూ, కంఠత చేస్తూ, హృదయంలో భద్రపరచుకుంటూ జీవితాలను మార్చుకుందాం.

ముగింపు

మానసిక ఆరోగ్యం మెరుగుపడాలంటే రోజూ ధ్యానం చేయాలని లైఫ్ కోచ్‌లు అనేకమంది చెప్తున్నారు. మన ధ్యానం శ్వాస మీద కాదు గానీ వాక్య ధ్యానం మీదనే! కాబట్టి, విలువైన, శ్రేష్ఠమైన, ప్రశస్తమైన వాక్యాన్ని ప్రతిరోజూ ధ్యానం చేస్తూ, దేవునికి దగ్గరగా జీవిస్తూ, జీవితాలను మార్చుకొనేటట్లు మన ప్రియప్రభువు మనకు సహాయం చేయునుగాక!

– త్రివేణి శ్రీను

రామాంతపూర్ జోన్, హైదరాబాద్

జీవితగాథ

సర్ ఆర్థర్ కాటన్

ఇంజనీరింగ్ దిగ్గజం

(1803-1899)

భారతదేశ చరిత్రలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయే ఇంజనీర్లలో సర్ ఆర్థర్ కాటన్ (1803–1899) ఒకరు. బ్రిటీష్ పాలనలో నీటిపారుదల రంగంలో ఆయన చేసిన సేవలు అనిర్వచనీయం. భారతదేశం నలుమూలలా నీటిపారుదల కాలువలు, రవాణా మార్గాలను నిర్మించి దేశాభివృద్ధికి తన జీవితాన్ని అంకితం చేశాడు. దాదాపు నూట ఎనభై సంవత్సరాల క్రితం గోదావరి నదిపై ఆయన నిర్మించిన ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట నేటికీ ఇంజనీరింగ్ నైపుణ్యానికి ఒక అద్భుతమైన నిదర్శనంగా నిలుస్తోంది.

ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట: ఇంజనీరింగ్ అద్భుతం

గోదావరి డెల్టా ప్రాంతంలో దాదాపు 2000 చదరపు మైళ్ల విస్తీర్ణంలో సాగునీటిని అందించే ఈ ఆనకట్ట, కాటన్ యొక్క అద్భుత సృష్టి. భారతదేశం సాంకేతికంగా వెనుకబడిన రోజుల్లో, కేవలం పదివేల మంది శ్రామికులతో, ఏడు సంవత్సరాల కాలంలో దీనిని నిర్మించడం ఆయన యొక్క గొప్పతనాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ 'భారతదేశపు ధాన్యాగారము'గా పిలువబడటానికి కారణం కాటన్ చేసిన అవిరళ కృషి ఫలితమే. ఆయన చేసిన కృషి ఎప్పటికీ మరచిపోలేనిది.

భారతదేశం కొరకైన కాటన్ దర్శనం

భారతదేశం పట్ల కాటన్ యొక్క ముందుచూపు తీవ్ర కరువు, నీటి ఎద్దడి, వరదలతో తరచూ నష్టపోయే గోదావరి ప్రాంతానికి శాశ్వత పరిష్కారం చూపాలని కాటన్ సంకల్పించాడు. సహజ నీటి వనరులను సద్వినియోగం చేసుకుని, ఆర్థికంగా వెనుకబడిన గోదావరి ప్రాంతాన్ని అభివృద్ధి చేయాలనే లక్ష్యంతో ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ ఆయనను మద్రాసు విభాగానికి నీటిపారుదల ఇంజనీర్‌గా నియమించింది. 1844లో కాటన్ గోదావరి ప్రాంత అభివృద్ధికి సంబంధించిన ఒక సమగ్ర ప్రణాళికను ప్రభుత్వానికి సమర్పించాడు.

కాటన్ సేవలకు గుర్తింపుగా బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం సర్ ఆర్థర్ కాటన్ గురించి ఒక శాసనాన్ని ప్రచురించింది: "ప్రస్తుతం ప్రజల దృష్టిలో గొప్ప స్థానాల్లో ఉన్న ప్రముఖులు మరువబడినా గాని, కాటన్ మాత్రం ఇంకా పుట్టని లక్షలాది కుటుంబాలచే గౌరవించబడతాడు." 200 యేండ్ల

గడిచినా ఇప్పటికీ ఈ మాటలు ఎంత వాస్తవమో అర్థవవుతుంది. తూర్పు తీర ప్రాంతంలో గుర్రంపై కూర్చున్న కాటన్ విగ్రహాలు ఆయన సేవలకు నిదర్శనంగా కనిపిస్తాయి.

ధవళేశ్వరం నేడు పర్యాటక కేంద్రం

ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట, కాటన్ మ్యూజియం ప్రస్తుతం పర్యాటక కేంద్రాలుగా విరాజిల్లు తున్నాయి. కాటన్ మ్యూజియంలో 1847 నుండి 1852 మధ్య కాలంలో ఆయన నివసించిన బంగళా, రాజమండ్రి వద్ద ఆనకట్ట నిర్మాణంలో ఉపయోగించిన యంత్ర పరికరాలు, వందకు పైగా అప్పటి చిత్రాలు భద్రపరచబడి ఉన్నాయి.

నదుల అనుసంధానం – కాటన్ దూరదృష్టి

1858లోనే భారతదేశంలోని అన్ని నదులను, కాలువలను అనుసంధానం చేసి కరువు నివారణ చర్యలు చేపట్టాలని కాటన్ ఒక ఆశాజనకమైన ప్రతిపాదన చేశాడు. ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితం కాటన్ కలలుగన్న ఈ ఆలోచనను ఇప్పుడు భారత ప్రభుత్వం అమలు చేయాలని ఆలోచన కలిగి ఉంది. నదులను అనుసంధానం చేసి భారతదేశాన్ని సస్యశ్యామలం, క్షామరహిత దేశంగా మార్చాలనేది కాటన్ ఆశయం. అందుకే ఆయనను భారతదేశపు 'మిషనరీ ఇంజనీర్' అని కీర్తించబడ్డాడు.

కుటుంబం మరియు ప్రారంభ జీవితం

ఆర్థర్ కాటన్ 1803 మే 15న కాంబర్మియర్ అనే ప్రాంతంలో హెన్రీ కాల్వెలీ దంపతులకు పదవ కుమారుడిగా జన్మించాడు. 1818లో తన 15వ యేటనే ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీలో ఒక క్యాడెట్‌గా భారతదేశంలో నియామకం కోసం ఎంపికయ్యాడు. శిక్షణ అనంతరం 1819 డిసెంబరులో మద్రాసు ఇంజనీరింగ్ విభాగంలో సెకండ్ లెఫ్టినెంట్‌గా నియమితులయ్యాడు. 1824లో మొదటి బర్మా యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. అతని తల్లి క్రమశిక్షణ, ప్రోత్సాహం అతని ప్రారంభ మరియు భవిష్యత్ జీవితంపై ఎంతో ప్రభావం చూపాయి. తన నర్సరీ తరగతులలోనే కాటన్ కాలువలు నిర్మించడంలో ఆసక్తి కనబరిచేవాడు. కాలువల్లో ప్రవహించే నీటిని గమనిస్తూ, వానాకాలంలో కర్రతో చిన్న కాలువలు చేస్తూ ఆనందించేవాడు.

కాటన్ రక్షణానుభవం

1826లో బర్మా యుద్ధం నుండి తిరిగి వస్తున్న 22 ఏళ్ల లెఫ్టినెంట్ కాటన్ ఒక ప్రత్యేకమైన అనుభూతిని పొందాడు. ఓడ పైభాగంలో కూర్చొని నక్షత్ర కాంతిలో మెరిసిపోతున్న ఆకాశాన్ని చూసినప్పుడు, అతనిలో ఒక వింత స్పందన కలిగింది. ఆ క్షణంలో అతని మనస్సులో మెదిలిన ఆలోచనలు అతని జీవితాన్ని మలుపు తిప్పాయి.

"ఈ ప్రపంచాలను ఎవరు చేసారు? ఎవరి చేతిపనిని నేనిప్పుడు చూస్తున్నాను? ఇది ఆ గొప్ప సృష్టికర్త అయిన దేవుని చేతిపనియే. గొప్ప సృష్టికర్త అయిన దేవుడు, ప్రపంచాన్ని, సూర్యచంద్ర నక్షత్రాలను కలుగజేసి ఉంటే, ఆయన గురించి నాకు తెలిసిందేమిటి? ఆయన ఎప్పుడైనా నా గురించి మాట్లాడాడా? అయితే ఆయన మాటలేమిటి? బైబిలే దేవుని వాక్యము. కాబట్టి నేను దానిని చదివి తీరాలి: ఆయన ఏమి చెప్తున్నాడో నేను తెలిసికొని తీరాలి."

ఈ ఆలోచన రాగానే, కాటన్ వెంటనే ఓడలో బైబిల్ కోసం వెతకడం ప్రారంభించాడు. అతని తోటి అధికారులు, ప్రయాణికులు అతన్ని ఎగతాళి చేశారు, కానీ కాటన్ పట్టు విడవలేదు. చివరికి ఒక బైబిల్ సంపాదించి, చదవడం మొదలుపెట్టాడు. ఆ క్షణమే క్రీస్తు కోసం తనదైన శైలిలో ఒక స్థిరమైన, సాహసోపేతమైన నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. అది మొదలుకొని తన జీవిత చివరి క్షణం వరకు క్రమం తప్పకుండా బైబిల్ చదువుతూనే ఉండేవాడు.

1825లో ప్రచురించబడిన ప్రముఖ బ్రదరన్ మిషనరీ ఆంథోని నారిస్ గ్రూవ్స్ రాసిన 'క్రైస్తవ అంకితభావము' అనే పుస్తకాన్ని కాటన్ చదివాడు. ఆ పుస్తకంలో గ్రూవ్స్ గారి అభిప్రాయం ప్రకారం: "క్రైస్తవుని గురి– అధికంగా ప్రయాసపడాలి, తక్కువగా వినియోగించాలి, అధికంగా ఇవ్వాలి

మరియు సమస్తము క్రీస్తుకు అర్పించాలి”. ఈ పుస్తకం చదివిన తరువాత, కాటన్ దాని రచయితను కలవాలనే ప్రగాఢమైన కోరిక కాటన్‌లో రేరెత్తింది.

వివాహము మరియు కుటుంబ జీవితము

ఆస్ట్రేలియా పర్యటనకు వెళ్ళినప్పుడు టాస్మేనియాలో ఎలిజబెత్ లియర్ మౌత్ అనే ఒక భక్తిగల యువతిని కాటన్ కలుసుకోవడం తటస్థించింది. ఆ యువతి తగ్గింపు స్వభావం, పేదల యెడల, రోగుల యెడల ఆమె చూపించే జాలి వంటి సద్గుణాలు కాటన్‌ను ఎంతగానో ఆకర్షించాయి. ఆమె మృదువైన చిరునవ్వు, ఆక్షర్షణీయమైన నడవడి అతడి హృదయాన్ని బలంగా హత్తుకున్నాయి. అతనిలో ఆమె తన హృదయాను సారుడైన వ్యక్తిని, ఒక తెలివైన క్రైస్తవుడు, తాను ఆశించిన విధంగా అన్నివిధాలా జాలిగల స్నేహితుని చూడగలిగింది. ఆ యువతి పేరు ఎలిజబెత్ లియర్ మౌత్.

త్వరలోనే వారిద్దరికీ ప్రధానం జరిగింది. అయితే, కాటన్ తరచుగా అనారోగ్యానికి గురయ్యేవాడు. ఇది ఎలిజబెత్ తల్లిదండ్రులుకు తీవ్రమైన చింతను కలిగించింది. కాటన్ బలహీనంగా ఉండడంతో రెండు సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ కాలం బ్రతకడని వారు ఖచ్చితంగా చెప్పేవారు. కానీ దేవుని అద్భుతమైన కృప వలన కాటన్ 96 సంవత్సరాలు జీవించాడు. ఆనందకరమైన కుటుంబ జీవితాన్ని గడిపి, 50 సంవత్సరాల వైవాహిక వార్షికోత్సవాన్ని కూడా జరుపుకున్నాడు. ఇది దేవుని అనంతమైన కృపకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనం.

కాటన్ దంపతుల కుటుంబం దైవభక్తితో నిండి ఉండేది. వారి ఇంట్లో ఎప్పుడూ ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం నెలకొని ఉండేది. పేకాట వంటి వినోదాలు వారి ఇంట్లో పూర్తిగా నిషేధింపబడ్డాయి. కాటన్ తన కుటుంబ సభ్యులను ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక విలువలు కలిగిన పుస్తకాలు మాత్రమే చదవమని సూచించేవాడు. “బంగారం సమృద్ధిగా అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు వెండి కోసం తాపత్రయం ఎందుకు?” అని తరచుగా తన కుటుంబ సభ్యులతోను, స్నేహితులతోను చెప్పేవాడు. అనగా, లోకసంబంధమైన తక్కువ విలువైన విషయాల కంటే, దైవికమైన, ఉన్నతమైన విషయాలకే ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలని ఆయన బోధించేవాడు. దుష్టుని దాడి నుండి తప్పించుకొని నిలబడేందుకు దేవుడిచ్చిన సర్వాంగ కవచాన్ని ధరించాలని ఆయన కుటుంబ సభ్యులను, స్నేహితులను హెచ్చరించేవాడు.

ఆదివారం కుటుంబమంతటికి ఎప్పుడు తీరిక లేని, ముఖ్యమైన రోజుగా ఉండేది. మధ్యాహ్నం ఎండ వేడిమిని తప్పించుకునేందుకు ఉదయం 6 గంటలకే ఆరాధన కూడిక జరిగేది. కాటన్ ఆ కార్యక్రమాన్ని పాటలు, ప్రార్థనలు, వాక్యోపదేశంతో నడిపించేవాడు. పిల్లలు కూడా ఆదివారం కార్యక్రమానికి హాజరయ్యేందుకు ఎంతో ఆసక్తి కనబరిచేవారు. తరువాతి దినాలలో వారి కుమార్తె ఎలిజబెత్ హోప్ కూడా సువార్తను పంచుకోవడంలో ఎంతో ఆసక్తి కనుపరచింది.

సువార్త పట్ల తన తండ్రికున్న ప్రత్యేకమైన ఆసక్తిని గూర్చిన సాక్ష్యాన్ని ఆమె ఈ విధంగా పంచుకునేది: “క్రైస్తవ మిషనరీ పరిచర్య విషయంలో ఆయన అత్యంత ప్రేమకలిగి ఉన్నాడు. క్రీస్తుయేసు సంఘములోని వారు ఏ శాఖకు చెందిన వారని తెలిసికోవడంగాని, వారిని అడగడం గాని ఎన్నడు చేయలేదు. వారంతా దేవుని సేవకులు, మనుష్యుల ఆత్మల కొరకు వారు ప్రయాస పడుతున్నవారు అని ఆయన బలంగా నమ్మేవారు. తమ చుట్టూ ఉన్న, సువార్తను గూర్చి తెలియనివారికి వ్యక్తిగతంగా సువార్త సందేశాన్ని మోసికొనివెళ్ళేవారు. మిషనరీలకు తమ ఇంటిలోనికి ఎల్లప్పుడు సాదరపూర్వకమైన ఆహ్వానముండేది. అనేకులు ఆయన ఇచ్చిన బహుమానాలు, తమ కష్టాలలో ఆయన చూపిన దీనత్వముతో కూడిన దయను గూర్చి చెప్పేవారు.”

ఆంథోని నారిస్ గ్రూవ్స్ గారితో కాటన్ పరిచయము

ఒక చిన్న పుస్తకం ఒక వ్యక్తి జీవితాన్ని ఎంతగా ప్రభావితం చేస్తుందో, తద్వారా దేవుని పరిచర్యకు ఎంతగా తోడ్పడుతుందో ఆర్థర్ కాటన్ జీవితం మనకు స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది. 'క్రైస్తవ అంకితభావము' (Christian Devotedness) అనే చిన్న పుస్తకం ఆర్థర్ కాటన్ గారిని ఎంతగానో ప్రభావితం చేసింది. (ప్రస్తుతం ఈ పుస్తకం ఇంటర్నెట్‌లో లభ్యమవుతుంది). ఆ పుస్తక రచయితను కలుసుకోవాలని కాటన్ ఎంతగానో ప్రేరేపించబడ్డాడు.

కాటన్ తన కోరికను నెరవేర్చుకునేందుకు 1830లో రెండున్నర సంవత్సరాల సెలవు మీద ఇంగ్లాండుకు వెళ్ళాడు. ఆపై 1833లో భారతదేశానికి తిరుగుప్రయాణంలో ఆయన ఐరోపా, ఆఫ్రికా, ఆసియాలోని చాలా దేశాల గుండా ప్రయాణించాడు. ఈ ప్రయాణంలో, ఆయన ఆంథోనీ నారిస్ గ్రూవ్స్ గారిని కలిసి కొనేందుకు గాను దమస్కు మార్గం గుండా బాగ్దాద్ పట్టణానికి పయనమయ్యాడు.

ఆంథోనీ నారిస్ గ్రూవ్స్ ఒక విశేషమైన వ్యక్తి. ఏ మిషనరీ సంస్థ సహాయం లేకుండానే ఐరోపా వెలుపల సువార్తను ప్రకటించేందుకు వెళ్ళిన మొట్టమొదటి బ్రదరన్ మిషనరీ ఆయనే. అందువల్లనే ఆయన 'విశ్వాస సహితమైన సేవా పరిచర్యకు పితామహుడు' గా ఎంచబడ్డాడు. ఇంగ్లాండులో ఆకర్షణీయమైన దంత వైద్య వృత్తిని విడిచిపెట్టి, 1829లో బాగ్దాద్‌కు మిషనరీగా ప్రయాణమయ్యాడు. క్రోనిన్ మరియు పార్నెల్ అనే మరో ఇద్దరు మిషనరీలు ఆయనను బాగ్దాద్‌లో తరువాత కలుసుకున్నారు.

ఈ చిన్న మిషనరీ జట్టు అనేక ఇబ్బందులలో ఉన్న సమయంలో, కాటన్ 1833లో బాగ్దాద్ మిషన్ స్థావరాన్ని చేరుకున్నాడు. బ్రిటిష్ సైన్యంలో కాటన్ కల్నల్‌గా ఉన్నప్పటికీ, ఆయన మంచి అంకితభావం గల క్రైస్తవునిగా జీవించాడు. మిలిటరీ ఇంజనీరుగా ఉండటాన్ని బట్టి విస్తారంగా ప్రయాణం చేయవలసి వచ్చేది. ఏ ప్రాంతంలో నిలిచి ఉన్నా గాని సువార్తను ప్రకటించడంలో గొప్ప ఆసక్తిని కనబరిచేవాడు. బాగ్దాద్‌లో పరిచర్య ఎంతో ఆటంకపరచబడుతున్న విషయాన్ని ఆంథోనీ నారిస్ గ్రూవ్స్ గారి ద్వారా విని, కాటన్ ఆయనను బాగుగా పండి కోతకు సిద్ధంగా ఉన్న భారతదేశపు మిషన్ పొలానికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు.

1813లో బ్రిటీష్ పార్లమెంటు 'భారతదేశంలో నిరభ్యంతరమైన సేవకు' అనుమతిని ఇవ్వడం నిజంగా దైవ కార్యమే. ఈ చారిత్రక నిర్ణయం భారతదేశంలో సువార్త వ్యాప్తికి విశాలమైన ద్వారాలను తెరిచింది.

బాగ్దాద్ నుండి బాంబేకు ప్రయాణము

కాటన్ గారి ఆహ్వానాన్ని ఏ.యస్. గ్రూవ్స్ గారు దేవుడు తనకు ఇచ్చిన గొప్ప అవకాశంగా భావించారు. భారతదేశంలో కోతకు సిద్ధంగా ఉన్న పొలాన్ని సర్వే చేయడానికి ఇది ఒక మంచి అవకాశం అని ఆయన గ్రహించారు. వెంటనే తన కుటుంబాన్ని క్రోనిన్ మరియు పార్నెల్ సంరక్షణలో ఉంచి, కాటన్‌తో కలిసి బయలుదేరారు.

21 మే, 1833న కాటన్‌తో కలిసి గ్రూవ్స్ టైగ్రిస్ నది మీదుగా బాగ్దాద్ నుండి భారతదేశానికి ప్రయాణం ప్రారంభించాడు. వారితో పాటు కాటన్ గారి స్నేహితుడు, అరబీ భాష మాట్లాడే గ్రీకు సాంప్రదాయ సంఘానికి చెందిన లెబనాన్ దేశస్థుడైన మొకాయెల్ ట్రేడ్ కూడా ఓడలో ప్రయాణించాడు. అతను అప్పటికే ఆంగ్లం నేర్చుకుంటూనే సువార్తను అర్థం చేసుకునే దిశగా ఎదుగుతున్నాడు.

మరణాంతకరమైన వ్యాధి నుండి కోలుకున్న కాటన్

అపొస్తలుడైన పౌలు ఎపఫ్రొదితును గూర్చి వ్రాస్తూ, ప్రభువు పరిచర్యలో అతని త్యాగపూరితమైన సేవను ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించాడు. ఆర్థర్ కాటన్ విషయములో కూడా ఇది వాస్తవమే. "అతడు తన ప్రాణమునైనను లక్ష్యపెట్టక క్రీస్తుయొక్క పనినిమిత్తము చావునకు సిద్ధమైయుండెను" (ఫిలిప్పీ 2:25-30).

బాగ్దాద్‌లో కాటన్ గడిపిన కొద్ది దినాలలోనే కలిగిన వ్యాధి, ప్రయాణంలో మరింత తీవ్ర మయ్యింది. పర్షియా గల్ఫ్‌లోని బుష్ షహర్ వరకు వాళ్ళు ప్రయాణించారు. అక్కడ తీవ్రమైన వేడిమి వల్ల కాటన్ తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురయ్యాడు. అతని పరిస్థితి ఎంత విషమంగా మారిందంటే, మరణానికి చేరువయ్యాడని అతని భూస్థాపన కోసం శవపేటికను కూడా సిద్ధం చేశారు. ఆ సమయంలో, గ్రూవ్స్ దాదాపు రెండు నెలలు కాటన్ ఆరోగ్యం విషయమై ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకున్నాడు. గ్రూవ్స్ మరియు మొకాయెల్‌లు ఇద్దరూ కాటన్ కోలుకునేటట్లు పరిచర్య చేశారు. రాత్రింబగళ్ళు వారు గాలి విసరుతూ, నీళ్ళు చల్లుతూ కాటన్‌కు సపర్యలు చేశారు. "దేవుని దయవల్ల వారిద్దరూ చూపిన ప్రేమతో కూడిన శ్రద్ధ మరియు జాగ్రత్తకు నిస్సందేహంగా నేను నా జీవితాంతం వారికి రుణపడివున్నాను" అని కాటన్ వారికి తన కృతజ్ఞతలు తెలుపు కున్నాడు. చివరకు జూలై 1833లో గ్రూవ్స్ మరియు కాటన్‌లు బొంబాయి నౌకాశ్రయాన్ని చేరు కున్నారు.

ఆ విధంగా మొదటి బ్రదరన్ మిషనరీని భారతదేశానికి తీసుకొని రావడంలో దేవుడు వాడుకున్న వ్యక్తి ఆర్థర్ కాటన్. ఒక చిన్న పుస్తక రచయితను కలుసుకోవాలనే అభిలాష కాల క్రమేణా ఆంథోని నారిస్ గ్రూవ్స్‌ను భారతదేశానికి తీసుకొని వచ్చింది.

గ్రూవ్స్ ఈ విషయమై వ్యాఖ్యానిస్తూ, "నన్ను దేవుడు నడిపించిన తీరును పరికిస్తున్నప్పుడు, పైకి చిన్నవిగా కనిపించే సంఘటనలపైనే మన చరిత్రలోని గొప్ప సంఘటనలు ఆధారపడి ఉంటాయనే సంగతి నాకు స్ఫురించింది" అని పలికాడు.

బొంబాయి చేరుకున్న తరువాత, గ్రూవ్స్ మరి యు కాటన్‌లు తమ తమ దైవిక పిలుపుకు అనుగుణంగా పని చేయడానికి విడిపోయారు. ఈ స్వల్ప పరిచయముతోనే వారి హృదయాలు దావీదు, యోనాతానుల వలె క్రైస్తవ బంధములో పెనవేసుకొనిపోయాయి. గ్రూవ్స్ దేశాన్ని 'సర్వే' చేయుటకు బయలుదేరాడు. గ్రూవ్స్, కాటన్ యొక్క లెబనాన్ స్నేహితుడైన మొకాయెల్ ట్రాడ్‌ను తన వెంట తీసుకెళ్ళాడు.

గోదావరి ప్రాంతంలో సువార్త యొక్క అవసరాన్ని మొదటిసారిగా గుర్తించినవాడు ఏ.యన్. గ్రూవ్స్. కాబట్టి ఆయనను గోదావరి డెల్టా పరిచర్యకు పయనీరింగ్ మిషనరీగా చెప్పవచ్చు. ప్రస్తుతం ఇది 'గోదావరి డెల్టా మిషను' (జి.డి.ఎం.) గా పిలవబడుచున్నది.

ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట మరియు సువార్తపరిచర్యలో కాటన్

ఆర్థర్ కాటన్, 1844లో గోదావరి నీటిని ఒడిసి పట్టుకునేందుకు ఒక వినూత్న నివేదికను సమర్పించాడు. ఆయన దానిని 'సారమిచ్చే ద్రవము' లేదా 'ద్రవరూప బంగారము' అని అభివర్ణించాడు. ఈ ఆనకట్ట నిర్మాణానికి ఆయన ఇంగ్లండ్‌లోని పార్లమెంటులో తన వాదనను సమర్థించుకోవలసి వచ్చింది. అప్పుడు ఆయన అత్యంత అద్భుతమైన తెలివితో, "వరదలు వచ్చినప్పుడు ఒక రోజు గోదావరిలో ప్రవహించే నీరు, లండన్ నగరంలోని థేమ్స్ నదిలో ఒక సంవత్సరం పాటు ప్రవహించే నీటితో సమానం" అని బలంగా వాదించాడు. చివరకు, ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట నిర్మాణానికి అధికారులు డిసెంబర్ 1846న అనుమతిని మంజూరు చేయగా, 1847 ఏప్రిల్ నెలలో పని ప్రారంభించబడింది.

ఈ మహత్తర ప్రాజెక్టు పనిలో మొత్తం పదివేల మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. ఇది ఏడు సంవత్సరాలు అవిశ్రాంతంగా కొనసాగింది. ఈ ఆనకట్ట నిర్మాణం గోదావరి డెల్టా ప్రాంతంలో వ్యవసాయానికి, కరువు కాటకాలతో అల్లాడిన ప్రాంతాన్ని సస్యశ్యామలం చేసింది.

ఆ నిర్మాణం సమయంలో ఇన్ని వేలాది మందికి తాను ఒక్కడే సువార్తను ప్రకటించడం అసాధ్యమని యోచించి, ఆ కార్మికుల మధ్య

దేవుని వాక్యాన్ని పంచుకోవడానికి సమర్థుడైన పనివాని కోసం, దేవుని నడిపింపు కోసం ఆయన అన్వేషించసాగాడు. దైవ ప్రణాళికలో భాగంగా, గ్రూవ్స్ విలియం బౌడన్ అనే రాతికట్టడపు మేస్త్రీని మరియు చెప్పులు కుట్టే వృత్తిలో నైపుణ్యం ఉన్న జార్జ్ బియర్స్ మరియు వారి భార్యలను కాటన్‌కు పరిచయం చేశాడు. వారందరూ తమ ఇరవయ్యవ పడిలో ఉన్నవారే.

ఈ యువ దంపతులు, భారతదేశంలోని సువిశాలమైన, సువార్త అందని గోదావరి డెల్టా ప్రాంతంలో సేవకొరకు గ్రూవ్స్‌కు ఉన్న దర్శనానికి తమ సుముఖతను తెలియజేశారు. వీరి ప్రయాస ఫలితంగా ఉభయ గోదావరి జిల్లాలలో దాదాపు 400 సంఘాలు నెలకొల్పబడ్డాయి.

క్రీస్తును పోలి నడచిన కాటన్

క్రైస్తవభక్తిని కాటన్ తన వ్యక్తిగత జీవితంలో స్పష్టంగా కనుపరచాడు. క్రీస్తును పోలిన ఆయన స్వభావం అనేక మందిని క్రీస్తువైపుకు ఆకర్షించింది. ఆయన జీవితం దేవుని ప్రేమకు, కరుణకు ఒక సజీవ ఉదాహరణగా నిలిచింది.

జనసమూహములను చూచినప్పుడు వారికి తినుటకు ఆహారమునిమ్మని క్రీస్తు తన శిష్యులకు చెప్పాడు. అలాగే, కాటన్ కూడా ఈ దేశంలో ఆకలిగొన్నవారి యెడల అపారమైన కనికరాన్ని చూపాడు. ఇటువంటి ప్రేమగల హృదయమునుండే తన జీవితకాలమంతా భారతదేశంలో నీటి పారుదల కలిగించాలనే ప్రయాస పడ్డాడు. కరువు కాటకాలతో అల్లాడుతున్న ప్రజలకు జీవనాధారం అందించాలనే తపన ఆయనలో బలంగా ఉండేది. ఈ మహత్తర కార్యంలో ఆయన నాగుపాము లతో, కలరాతో, విష జ్వరాలతో, కరినమైన ప్రతికూల వాతావరణంతో అనేకసార్లు పోరాడవలసి వచ్చింది. అయినప్పటికీ, దేవునిపై ఆయనకున్న నమ్మకం, ప్రజల పట్ల ఆయనకున్న ప్రేమ ఆయనను ముందుకు నడిపించాయి.

కాటన్ మరియు ఆయన కుటుంబం సౌకర్యవంత మైన పాశ్చాత్య జీవన విధానాన్ని విడిచిపెట్టి మన దేశంలో అనేకమైన ఇబ్బందులు పడవలసివచ్చింది. ఆదివారం తన పనివారందరికి ఆయన సెలవు దినంగా ఇచ్చేవాడు. శ్రామికులపట్ల ఆయనకున్న ప్రేమ నిజంగా అసాధారణమైనది. శనివారం రోజున రెండు దినాల వేతనాన్ని ఇచ్చి ఆదివారం పూర్తి విశ్రాంతి తీసుకునే వెసులు బాటును కల్పించాడు. భారమైన పనులను చేసేవారికి శారీరకమైన విశ్రాంతిని కలిగించాడు. ఆయనకు లౌకికమైన, ఆత్మీయమైన విషయాలలో తేడా లేదు. ప్రతిదీ ఆయన ప్రభువునకు చేసినట్టుగా చేసేవాడు.

ముగింపు

1860లో పదవీ విరమణ చేసిన పిదప, అనారోగ్యం కారణంగా ఆయన ఇంగ్లాండుకు తిరిగి వెళ్ళాడు. దేవుడు ఆయనకు దీర్ఘాయుష్షును ప్రసాదించాడు. పదవీ విరమణ తర్వాత కూడా భారతదేశాన్ని కరువు రహిత దేశంగా మార్చడానికి ఆయన ఎంతో కృషి చేశాడు. ఈ లక్ష్యం కోసం అనేకమందితో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపాడు, తన ఆలోచనలను పంచుకున్నాడు.

తన మరణానికి కొన్ని రోజుల ముందు, కాటన్ క్రీస్తు ప్రత్యక్షతను అనుభవించాడు. ఆ అనుభూతిని ఆయన తన భార్యతో పంచుకుంటూ, "అది ఎట్టిదో నేనెన్నటికి చెప్పజాలను" అని అన్నాడు. 1899 జూలై 24న, తన 96వ యేట ఆయన ప్రభువు చెంతకు చేర్చబడ్డాడు.

భారతదేశంలో అనేక ప్రాజెక్టుల నిర్మాణంలో నిస్వార్థంగా కృషి చేసిన సర్ ఆర్థర్ కాటన్, భారతీయుల గుండెల్లో చిరస్థాయిగా నిలిచి పోయాడు. ఆయన అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ, మన వృత్తి, ప్రవృత్తి ద్వారా దేవునికి మహిమను తెచ్చే విధంగా మన జీవితాలను ప్రభువు పరిచర్యకు సమర్పించుకుందాం.

(పై వ్యాసం ఇంటర్నెట్ వనురుల నుండి సేకరించ బడినది)

– రూత్ వినయ్,
ప్రగతినగర్, సైబరాబాద్

ప్రత్యేకం

స్వరము యాకోబు స్వరమే కానీ చేతులు ఏశావు చేతులే

"స్వరము యాకోబు స్వరమే కానీ చేతులు ఏశావు చేతులే" అనే మాట మనకు ఆదికాండం 27వ అధ్యాయంలో కనిపించే ఒక లోతైన సత్యాన్ని తెలియ జేస్తుంది. ఈ అధ్యాయం తండ్రి అయిన ఇస్సాకు ముందు యాకోబు ప్రవర్తించిన తీరును స్పష్టంగా చూపిస్తుంది.

యాకోబు స్వభావం

'యాకోబు' అంటే మోసగాడు అని అర్థం. అతను తాను ఏది కాదో, దానికి భిన్నంగా తనను తాను నిరూపించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అతను ఏశావు వేషంలో వచ్చి, తన తండ్రిని మోసం చేయాలని చూశాడు. ఈ సంఘటనలో, ఇస్సాకుకు స్వరం యాకోబుది అని అర్థమైనా, చేతులు మాత్రం ఏశావువి అని భావించాడు. ఎందుకంటే యాకోబు తన శరీరం మొత్తం మేకపిల్ల చర్మంతో కప్పుకున్నాడు. అందుకే ఇస్సాకు తన సొంత కొడుకు చేష్టలను గుర్తుపట్టలేకపోయాడు. అయినప్పటికీ, లోలోపల ఇస్సాకుకు ఏదో తేడా కొడుతోందని అర్థమైంది.

యాకోబు వేషధారణ

ఇస్సాకు వృద్ధాప్యంలోకి వచ్చాడు. సాధారణంగా వృద్ధులను కళ్ళు సరిగా కనబడవు కాబట్టి ఆట పట్టిస్తూ ఉంటారు. కానీ ఈ సంఘటనలో సొంత కొడుకే తండ్రిని మోసం చేస్తున్న వైనం మనకు కనబడుతుంది. ఇస్సాకు తన సొంత కొడుకు స్వరాన్ని గుర్తుపట్టాడు కానీ అతని చేతులు గుర్తుపట్టలేకపోయాడు.

ఈ రోజుల్లో కూడా, యాకోబు లాంటి విశ్వాసులు సంఘాలలో, సంస్థలలో ఉన్నారు. వారు పరలోక తండ్రి దగ్గరకు వచ్చి తీయటి మాటలు ప్రార్థనలుగా చేసుకొని చెబుతూ ఉంటారు. మన కపట మాటలకు పడిపోవడానికి కానీ మన పరలోకపు తండ్రి ఇస్సాకు లాంటి వృద్ధుడు కాదు. మనం ప్రార్థన ఒకటి చేస్తున్నాము, కానీ మన చేతులు (మన చేష్టలు) ఏశావు చేష్టలవలె ఉన్నాయి. మనం వేషధారిగా ఉన్నంతకాలం మనకు ఒరిగేది ఏమీ ఉండదు.

యాకోబు పరివర్తన

యాకోబు ఒక రాత్రి దేవుని సన్నిధిలో తన వేషధారణ విషయమై పశ్చాత్తాపంతో, తాను ఏది కాదో అది చూపించినందుకు, తండ్రిని మోసం చేసినందుకు తెల్లవార్లు ప్రార్థించాడు. ఆ ప్రార్థన ఫలితంగా, యాకోబు 'ఇశ్రాయేలు' గా మారాడు. ఇది అతని జీవితంలో వచ్చిన గొప్ప మార్పునకు నిదర్శనం.

మరి నీ నా సంగతి ఏమిటి? మనం మోసపో కూడదు. దేవుడు వెక్కిరింపబడడు. "మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును" (గలతీ 6:7). శరీరమును బట్టి విత్తువాడు తన శరీరము నుండి క్షయమను పంటను కోయును. ఆత్మను బట్టి విత్తువాడు ఆత్మ నుండి నిత్యజీవమను పంటను కోయును.

ముగింపు

మనం మన మాటలలోనే కాకుండా, మన చేతలలో కూడా దేవుని మహిమను ప్రతిబింబించాలి. నిజాయితీతో కూడిన జీవితాన్ని జీవించడం ద్వారానే మనం దేవుని ఆశీర్వాదాలను పొందగలం. మన హృదయంలో నిజాయితీ లేకపోతే, ఎన్ని ప్రార్థనలు చేసినా, ఎంత భక్తిని ప్రదర్శించినా అది వృధా అవుతుంది. యాకోబు తనను తాను మార్చుకున్నట్లుగా, మనం కూడా మనలోని కపటత్వాన్ని విడిచిపెట్టి, నిజమైన దైవభక్తిని పెంపొందించుకోవాలి.

– రవికుమార్, ఖమ్మం

జూలై '25 యెహెజ్కేలు గ్రంథము (9 - 10 అధ్యాయాలు)

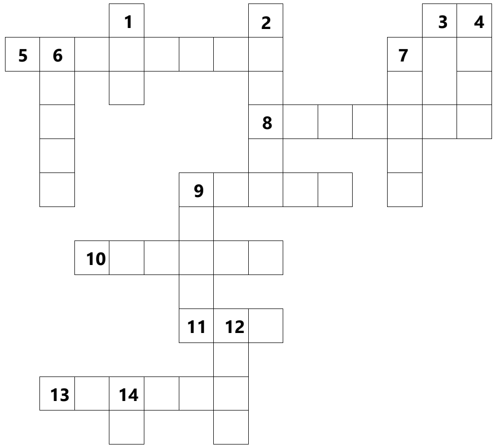

అడ్డం

3. ఆ నాలుగు చక్రములు ఏ రీతిగా నుండెను?
5. ఆకాశమండలము వంటిదానిలో ఏటువంటి సింహాసనము అగుపడెను?
8. ఆవరణములను ఎవరితో నింపుడి అని చెప్పాడు?
9. నేను వినుచుండగా తిరుగుడని వేటికి ఆజ్ఞ ఇయ్యబడెను?
10. కెరూబుల మధ్యనున్న నిప్పులు చేతులనిండ తీసికొని ఎక్కడ చల్లుమని సెలవిచ్చెను?
11. మేఘము ఏ ఆవరణమును కమ్మియుండెను?
13. వారి మధ్య ఒకడు నడుమునకు ఏ బుడ్డి కట్టుకొని యుండెను?

నిలువు

1. కటాక్షమైనను కనికరమైనను లేకుండ అందరిని ఏమి చేయుడని చెప్పెను?
2. కెరూబుల రెక్కలక్రింద ఏ రూపము కనబడెను?
4. కెరూబులయొక్క శరీరములును వీపులును చేతులును రెక్కలును ఆ చక్రములచుట్టును వేటితో నిండియుండెను?
6. మూల్గులిడుచు ప్రలాపించుచున్న వారికి ఏ గురుతు వేయుమని వారి కాజ్ఞాపించెను?
7. ఆవరణము ఏ మహిమతో నిండిన దాయెను?
9. జీవులకున్న ప్రాణము వేటిలో ఉండెను?
12. కెరూబులలో నాల్గవది ఏ ముఖము కలిగి ఉండెను?
14. అతడు లోపలికిపోగా కెరూబులు మందిరపు ఎటు ప్రక్కను నిలిచియుండెను?

– కె.కిరణ్ కుమార్, స్టాఫ్, మహబూబ్‌నగర్

జూన్ '25 యెహెజ్కేలు గ్రంథము (7 - 8 అధ్యాయాలు)

అడ్డం: 1. ఆవరణ 4. రక్తముతో 5. నీ ప్రవర్తన ఫలము 8. అంతము 9. సమాధానము 11. గర్వమునకు 12. తమ్ముజు

నిలువు: 1. ఆరవ 2. ద్వారము 3. సంతోషము 6. ప్రవర్తన 7. వారి సముహెమంతటికి 10. ముఖమును

విజేతలు: 1.జ్యోతి గంగారాం, కొంపల్లి 2.మహేశ్వరి, స్టడీ సెంటర్

గతించిన గతం

అందరూ దారి తప్పినవారే
వక్రగతుల వారసులే
నిన్నటి దాకా నేనూ అంతే!
కానీ లోకమంతా
ప్రకటించనివ్వండి
ఇప్పుడు నేనో కడుగబడిన
పాపాన్ని!

ఎక్కడ చూసినా విషాదం
అలముకున్న అంధకారం
మంచి చెడుల మధ్య
తగ్గిపోతున్న దూరం
దీపస్తంభం మీదకి నన్ను
ఎక్కనివ్వండి
ఇప్పుడు నేనో వెలుగుతున్న దీపాన్ని

నా మార్గం అరణ్యం
ఎదురుగా ఎఱ్ఱ సముద్రం
కానీ నా గమ్యం ఓ అద్భుతమైన నగరం
నా సిలువ నెత్తుకొని నన్ను వెళ్ళనివ్వండి
ఇప్పుడు నేనో కరుణామయుని శిష్యుణ్ని!

– తాళ్ళూరి ప్రసాద్

UESI PUBLICATIONS Since 1988

UESI PUBLICATION TRUST - TELANGANA BRANCH

Edited Printed and Published by Mr. Dasari Rajesh for UESI Publication Trust, Telangana Branch
H. No: 6 - 68/36, Jangampet Village, Jinnaram Mandal, Sangareddy District, Pin-502319
Printed at SRI RR Offset printers, Azamabad, Hyderabad.
(For Private Circulation Only)